Machine Translated by Google

SS-Oberabschnitt West

Die Gestaltung der Feste im Jahres- und Lebenslauf in der SS-Familie

Machine Translated by Google

Die Gestaltung der Feste im Jahres und Lebenslauf in der SS-Familie

von

Frics Veitzels

SS-Obergrupenführer un General der Polizei

1939. gads

Ar papildinājumiem tulkojis

Čārlzs Bargers

Tikko formatējis ar labojumiem un papildinājumiem

Sonnenlicht

&

Lammas 2007. gads

Machine Translated by Google

Satura rādītājs

Svētki SS ģimenes dzīvē... ....4 Ikgadējie svētki SS ģimene: gada
cikls 4
Svētku svinības 6
Grafiks 6
Jūlija vainags 7
Cepšana............................. ....9 Ziemassvētku dziesmas
un stāsti... ....11 Votana diena un Jūl-
Tellers...................... 12
Svētku koks 20
Ziemas saulgrieži SS vīra namā... 20
Ziemassvētku svinības 21
Jaungada vakars un jūlijs-Lehters... .... 22 Lieldienas
Svētki... .... 27 Lieldienu
koks .... 27 Lieldienu
olas......... .... 27 Lieldienu
pastaiga............................. 28
Lieldienu ugunsgrēki 28
Maija laiks .... 32 Vasaras
saulgrieži............................. .... 32 Ražas
svētki.. .... 33 Nāves
rituāli............................. .... 33 Jūlis un SS
stūrītis... .... 35 Ģimenes
grāmata .... 36 Mūsu rūnu
burti........ .... 37 Dzimšanas dienas
svinības .... 41 Īpašas svinības
ģimenē 42
Bērna vārda došana .... 42 SS jaunatnes
organizācijas .... 44 Kāzu ceremonija un sievas uzņemšana
SS .... 47 Apbedīšanas rituāli..................... ....
50 zvērests SS cilvēks 51

Machine Translated by Google

Svētki SS ģimenes dzīvē

Šajā publikācijā ir izskaidrota dažādu svētku nozīme un sniegti norādījumi SS ģimenei, kā tos svinēt pareizā garā. Izlasot šo bukletu, katram SS vīrietim un SS sievietei vajadzētu dziļāk izprast šos svētkus. Šim bukletam vajadzētu būt īpaši noderīgam SS sievietei, jo lielākā daļa sagatavošanās darbu būs viņas ziņā.

Zināšanas par mūsu senču paražām sniedz mums iekšēju mieru; šo paražu ievērošana dod mums virzību un spēku.

Ikgadējie SS ģimenes svētki: gada cikls Kopš neatminamiem

laikiem mūsu senči pielūdza Sauli kā dzīvības un siltuma devēju. Kā zelta disks tas spīdēja virs tiem, kā ritenis ripināja pa debesīm.

Saule nosaka katras dienas aiziešanu, un tās ceļš pati par sevi ir aplis. Tas zīmē garākas un īsākas līnijas ap Zemi. 6.00 mēs to redzam austrumos, pusdienlaikā Dienvidos un 18:00 Rietumos. Un vasaras pusnaktī mēs to redzam tālajos ziemeļos, kur tas beidz savu ikdienas ciklu.

Turklāt mūsu senči visu gadu uztvēra kā punktus uz riteņa. Tas bija vecais riteņu kalendārs, ko varēja redzēt pie horizonta. Ziemas saulgriežu laikā Saule uz īsu brīdi parādās ziemeļu arktiskajos dienvidu punktā; Jāņu dienā tas atrodas ziemeļu punktā. Šo punktu savienojums dod horizonta ziemeļu-dienvidu līniju.

Mūsu platuma grādos Saule lec Jāņu un Vidusziemas dienās ziemeļaustrumos un dienvidaustrumos, bet pēc tam riet ziemeļrietumos un dienvidrietumos. Šo punktu savienojošās līnijas veido X: sadaliet jau sadalīto apli sešās daļās (Malkreuz jeb "marķēts krusts"), un no turienes seko veca riteņa zīme:

Machine Translated by Google

Pēc tam noņemiet ārējo apli, un jums ir Hagal Rune:

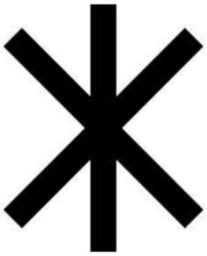

No tālajiem ziemeļiem mūsu senči atnesa pamatu pieredzi, kas kļuva ļoti svarīga viņu nākotnei un īpaši mums, kad mēs no jauna atklājām savu mantojumu. Tas bija šādi.

Tālajos ziemeļos vasara un ziema cīnījās savā starpā kā gaismas un tumsas spēki. Šķita, ka tumšā Ziema ar savu skarbumu un aukstumu uzvarēja īso, neauglīgo vasaru. Un tomēr vasara ieradās gadu no gada, neskatoties uz ziemas varenību. Ja tā ierašanās katru gadu nebūtu bijusi pārliecība, tas nozīmētu ziemeļu folka nāvi. Skumji un nomākti ziemeļu tauta vēroja, kā Saules aplis vasaras beigās kļūst arvien mazāks un mazāks. Saule kļuva veca, vāja, bāla. Tā ceļš kļuva īsāks, un jūlija laikā dienasgaismas bija tikai dažas stundas, un tad tas iegrimst aukstajā Ziemeļjūrā un tika apēsts, it kā ziemas vidū to būtu apēsts briesmonis. Tas bija miris un gulēja savā kapā. Jautājums par to, vai Saule paliks apglabāta, bija vienlīdz svarīgs jautājumam par to, vai cilvēce dzīvos vai mirs.

Vidusziemas dienā notika brīnums: Saule pacēlās no ūdeņainā kapa. Tā piedzima kā bērns, uzkrāja spēkus un parādījās svinīgo un līksmo Tautu priekšā, kas juta, ka dzīvība viņiem ir atdota. Tas notika katru gadu. Un katru gadu viņi tos svinēja kā savus svarīgākos svētkus, savus svētos un svētās nakts svētkus. Viņi sveica Sauli ar iedegtām lāpām, lai palīdzētu atbrīvot to no ziemas nāves saitēm.
Un viņi pēc iespējas biežāk svinēja arvien pieaugošos Saules lokus. Tai pašā pavasara dienā, kad diena un nakts bija vienāda garuma, dega uguns, jo Saule noteikti bija uzvarējusi cīņā. Un atkal Jāņu naktī, kad Saule bija izcīnījusi savu lielāko uzvaru un nakts ilga tikai dažas stundas. Šie svētki galu galā kļuva par vissvarīgākajiem no visiem.

Spēcīgā Saule padarīja iespējamu ražu, par iemeslu kārtējiem svētkiem, pēc kuriem tās spēki strauji zuda un atkal devās pretī nāvei, kas savukārt kļūs par jaunu dzīvi.

Vācu tautas ziemeļu un ģermāņu laikos par Saules nāvi un augšāmcelšanos cilvēki stāstīja daudzās dažādās pasakās. Mums ir paveicies uzzināt vairāk par šo mūsu tautas agrīno kultūru nekā par dažiem periodiem daudz vēlāk mūsu vēsturē. Par šo Saules pieredzi runā gandrīz visas mūsu pirmskristietības pasakas, kuras brāļi Grimi ir savākuši, pierakstījuši pirms vairāk nekā simts gadiem un tādējādi saglabājuši uz visiem laikiem. Saulei līdzīgā princese, kuru nogalināja slikts, ziemīgs spēks un kuru augšāmcēla jauns varonis: tāda ir visu šo brīnišķīgi izvērsto un daudzveidīgo stāstu būtība.

Machine Translated by Google

Cilvēks dabā redzēja šo likumu “mirt un kļūt” – Gētes Stirb und werde . The

Saules gada cikls nosaka visu dzīvo būtņu, dzīvnieku, kā arī augu ritmu. Visa viņu dzīve griežas ap jaunību un novecošanu, miršanu un atdzimšanu. Un cilvēka dzīve ritēja šādā ritmā. Ziemeļvalsts zināja, ka viņa dzīvība nāk no cilvēka gurniem, kam bija lemts mirt. Apzinoties savu nāvi, viņš nodeva dzīvību. Tā bija viņa pārliecības būtība. Ko viņš uzzināja no Saules, viņš redzēja savos mežos. Tāpēc viņš uzskatīja kokus par svētiem. Viņš iedomājās, ka visu Visumu balsta gigantisks koks: vecais osis, kas aprakstīts Eddā. Mūžībā likums 'mirsti un kļūsti' nodrošina pastāvīgu atjaunošanos, mūžīgu ritmu.

Kā Nīče atzīmē Zaratustrā :

> Alles geht, Alles kommt zurück; ewig rollt das Rad des Seins. Alles stirbt, Alles blüht wieder auf, ewig läuft das Jahr des Seins.
>
> Alles bricht, Alles wird neu gefügt; ewig baut sich das gleiche Haus des Seins. Alles scheidet, Alles grüsst sich wieder; ewig bleibt sich treu der Ring des Seins.
>
> Viss iet, viss atgriežas; mūžīgi ripina būtības ratu. Viss nomirst, viss atkal zied; mūžīgi rit esības gads.
>
> Viss saplīst, viss tiek pievienots no jauna; mūžīgi būtnes nams ceļ pats. Viss sadalās, viss atkal sveicina sevi; mūžīgi esības gredzens paliek patiess.

Tāpēc ziemeļniekam savos svētkos kā simbolus bija uguns, Saules rats un koks. Stāstos lasām par Dzīvības koku, kas aug uz mātes kapa un ar savu svētību sargā jauno dzīvību.

Ziemassvētku svinēšana

Kad Nēbelungs (novembris), mirušo mēnesis, ir pagājis, sākas Ziemassvētku laiks ar zināšanām par Saules uzlēkšanu no miega, par atjaunošanos pēc ziemas nāves, par gaismas dzimšanu no tumsas. no garajām naktīm.

Lai gan mēs, vācieši, vairs nedzīvojam tālajos ziemeļos un, lai gan nomāktās sajūtas varam mazināt ar gaismas un siltuma palīdzību, senču senā pieredze mūsos ir ļoti spēcīga un spilgta. Mēs joprojām uzskatām, ka svētku diena ir mūsu gada lielākie svētki. Tāpēc mēs pieliekam visas pūles, lai kopā ar ģimeni to svinētu stilīgi.

Grafiks

Vispirms ir jāaplūko šis svētku laiks kopumā. Agrāk tas ilga no 6. jūlija dienas (decembris), kas bija Votana diena un tagad ir Svētā Nikolaja diena, līdz Hornung (janvāris) 6. dienai, kas bija Friga diena un tagad ir Epifānija. Galvenie svētki bija Ziemas naktī, naktī uz 21. jūliju, kad kalnu virsotnēs degtu uguns.

Machine Translated by Google

Mēs esam pieraduši pie dažām izmaiņām šajā grafikā. Gatavošanās laiks, Advente, tagad ilgst no jūlija pirmās svētdienas līdz jūlija 24. dienai. Adventē ietilpst četras jūlija svētdienas, Votana diena (6.) un Ziemas saulgrieži (21.). Divpadsmit svētās dienas sākas ar Ziemassvētku nakti 24. jūlijā un beidzas Frigas dienā, 6. Hornungā. Šīs 12 dienas ir piepildītas ar īpašām svinībām, īpaši Vecgada vakarā un Jaungada dienā.

Jūlija vainags Pirmajā

jūlija svētdienā viesistabā tiek izkārts jūlija vainags. Tās egles zari piepilda māju ar pirmssvētku smaržām, tās sarkanās lentes modina prieku par gaidāmajiem svētkiem, un sarkanās sveces izgaismo tumšos ziemas vakarus. Svētku vainags ir līdzvērtīgs vecajam Saules ratam, un, tā kā tas ir izgatavots no dzīviem zaļumiem, tas mums atgādina veco Dzīvības koku. Kad būsim izveidojuši šos savienojumus, mēs noteikti veiksim pareizo sagatavošanos festivālam.

SS vīram jāiet pie sava draudzīgā ratnieka un jāpalūdz koka ritenis apmēram 50-80 cm diametrā. Noteikti atradīsies kāds rezerves, par kuru melo. Viņš nogriež vienu rumbas pusi, lai ritenis varētu atrasties plakaniski. Pēc tam tas tiek iekrāsots tumši brūnā vai spilgti sarkanā krāsā un kļūst par ģimenes jūlija ratu, kas jātur uz zema galda vai uz ģimenes lādes dzīvojamās istabas stūrī.

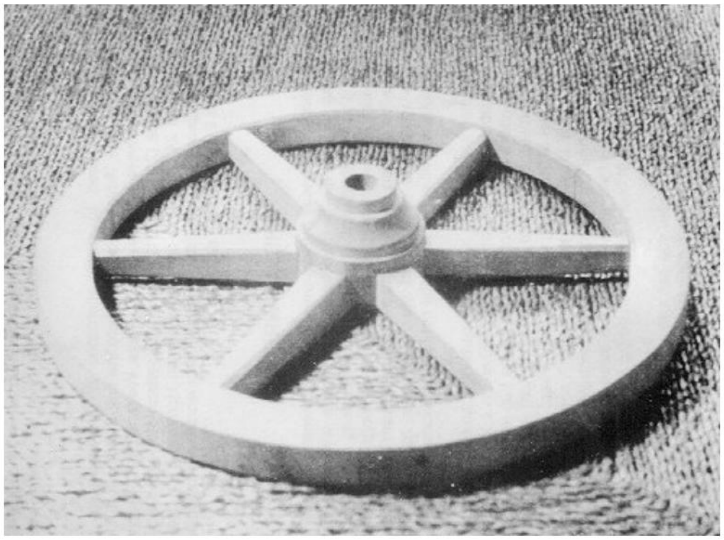

Jūlija ritenis jeb "Saules ritenis" ar dziļi iesakņojušos ģermāņu reliģisko nozīmi tiek izmantots kā SS koka bāze.

Neliels, jauns, dakšveida koka stumbrs bez zariem ir iestrēdzis rumbas centrā, lai mēs varētu atjaunot Dzīvības koku, kas aug no Saules rata. Šo Dzīvības koku SS ģimene izmantos visos gada svētkos.

Ratu riteņa vietā varat izmantot koka riteni ar sadalītājiem, kas dekorēti ar rūnu burtiem. Kokam joprojām jābūt nostiprinātam centrā. To katru gadu var aizstāt ar

Machine Translated by Google

gadalaika koka stumbrs sezonas beigās. Tādējādi dziļi simbolisks Ritenis aizstāj bezjēdzīgo čuguna eglīšu statīvu, kam nav vietas SS mājās. Tas pats attiecas uz elektriskajām koku gaismām un šausmīgajiem stikla rotājumiem.

Tagad mēs novietojam sarkanu lenti abos virzienos pāri dakšai koka augšpusē, kuras gali ir piesaistīti jūlija vainagam, kas tagad brīvi karājas apmēram pusē kokam.

Tipiskais SS Yuletide Tree atrodas ģimenes lādes centrā. Tieši aiz muguras ir kāzu šķīvis, un abās pusēs ir jūlija šķīvis.

Jūlija vainags tiek izgatavots, ap koka stīpiņu sasienot mazu priežu zariņu saišķus (ideāli piemērots ir bērnu rotaļlietu stīpa) un uz tā nostiprinot četras sarkanas sveces.

Kad SS sieviete pirmajā jūlija svētdienā gatavo galdu pēcpusdienas kafijai, viņa to izrotā ar citiem priedes zariem un iededz pirmo sveci uz jūlija vainaga. Katru nākamo svētdienu tiek iedegta papildu svece. Tādā veidā gaismas aug lēni, līdz Ziemas saulgriežu laikā uz Ziemassvētku eglītes notiek gaismas sprādziens, kas attēlo Saulgriežu ugunsgrēkus. Alternatīvi ir pieņemts arī pirmajā svētdienā iedegt četras sveces, pēc tam samazināt

Machine Translated by Google

katru nedēļu skaitli pa vienam. Tādējādi tiek attēlots vecais, mirstošais gads, kas atdzimst daudzajās svecēs uz svētku koka pat tad, kad tā pēdējā svece nomirst.

Cepšana

Tradicionāli vācu mājsaimniece Ziemassvētku laikā cep trīs dažādu veidu kūkas:

1. Lielā kūka,
2. Piparkūku un mandeļu cepumi, 3.
Veidotie cepumi.

Mājsaimniecei jāpatur prātā, ka Ziemassvētku cepšanai ir īpaša nozīme. Tam vajadzētu ne tikai labi garšot, bet arī papildināt svētku nozīmi. Tādējādi kūkām un cepumiem, tāpat kā svētku kokam, jūlija vainagam un svecēm, vajadzētu simbolizēt lielās pārmaiņas, kas notiek Ziemas saulgriežos. Un tāpēc labai SS mājsaimniecei jālepojas ar to, ka turas pie vecajām receptēm un formām un atsakās no visām lētajām un amerikāņu rūpnīcā ražotajām precēm.

Lielā kūka, kas tiek pasniegta ar sveci vidū, un lielā plakana kūka joprojām ir atrodama katrā mājā. Piparkūkas un cepumus, kas tik jauki garšo ar medu un sīrupu un kas piepilda visu māju ar savu garšīgo aromātu, ir jāsagriež sirsniņās, zvaigznēs un ritenīšos.

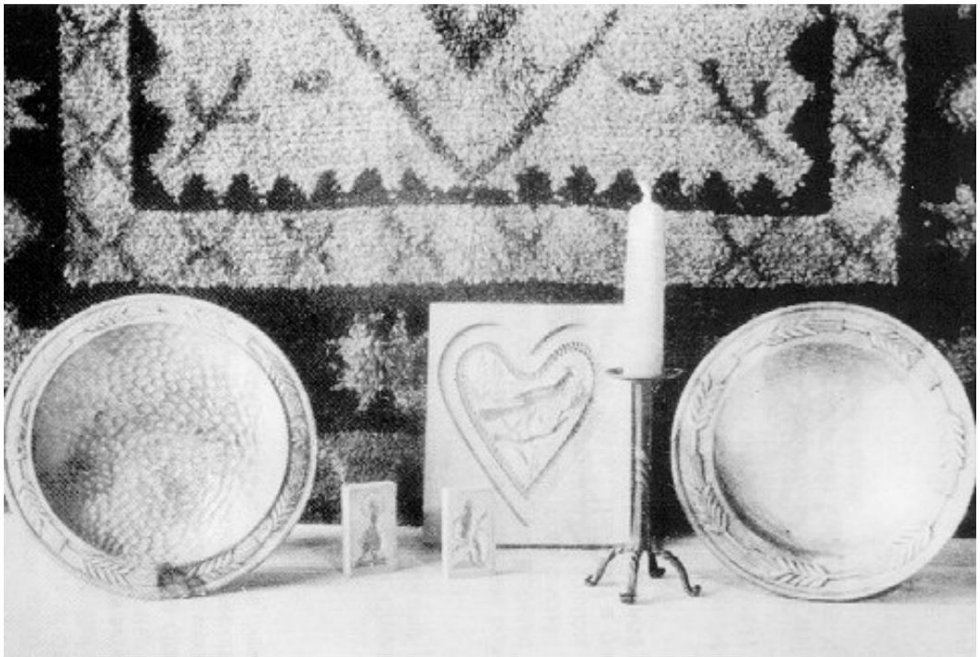

Parādīti divi koka jūlija šķīvji, kas izgrebti ar kviešu motīviem. Uz tiem var atrast daudz dažādu grebumu, tostarp rūnu, lai gan kviešu motīvi ir vieni no visizplatītākajiem. Parādītas arī trīs koka veidnes, viena liela un divas mazas, ko izmanto cepumu veidošanai.

Machine Translated by Google

Galu galā katrā SS mājsaimniecībā vajadzētu būt pilnīgam koka griezēju komplektam mandeļu cepumiem.

Vēlamās formas ir:

1. Gailis, dienas diktors; 2. The Boar, tradicionāls Ziemassvētku ēdiens; 3. Jātnieks, Votans zirgā; 4. Mednieks, Votans; 5. The Spinner, Lady Holle vai Frigga; 6. Dzīvības koks; 7. Cilvēku pāris.

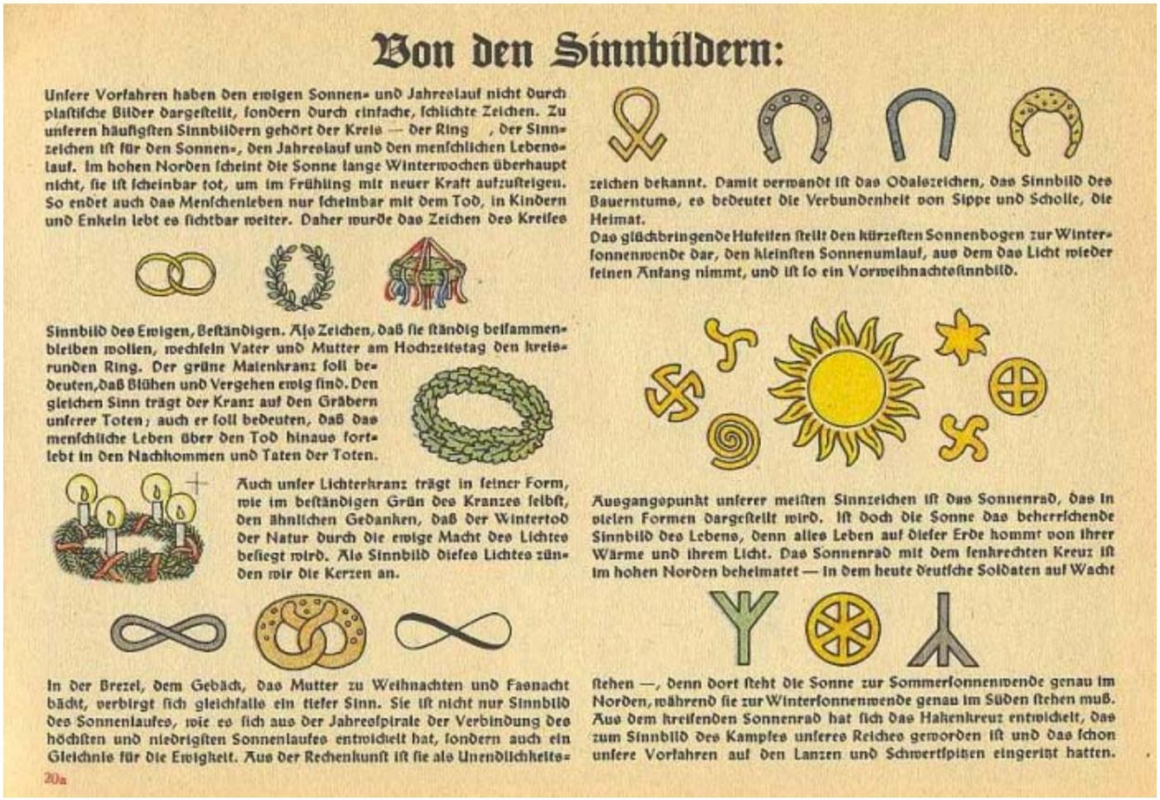

Von den Sinnbildern:

Unsere Vorfahren haben den ewigen Sonnen- und Jahreslauf nicht durch plastische Bilder dargestellt, sondern durch einfache, schlichte Zeichen. Zu unseren häufigsten Sinnbildern gehört der Kreis — der Ring , der Sinnzeichen ist für den Sonnen-, den Jahreslauf und den menschlichen Lebenslauf. Im hohen Norden scheint die Sonne lange Winterwochen überhaupt nicht, sie ist scheinbar tot, um im Frühling mit neuer Kraft aufzusteigen. So endet auch das Menschenleben nur scheinbar mit dem Tod, in Kindern und Enkeln lebt es sichtbar weiter. Daher wurde das Zeichen des Kreises Sinnbild des Ewigen, Beständigen. Als Zeichen, daß sie ständig beisammenbleiben wollen, wechseln Vater und Mutter am Hochzeitstag den kreisrunden Ring. Der grüne Maienkranz soll bedeuten, daß Blühen und Vergehen ewig sind. Den gleichen Sinn trägt der Kranz auf den Gräbern unserer Toten; auch er soll bedeuten, daß das menschliche Leben über den Tod hinaus fortlebt in den Nachkommen und Taten der Toten.

Auch unser Lichterkranz trägt in seiner Form, wie im beständigen Grün des Kranzes selbst, den ähnlichen Gedanken, daß der Wintertod der Natur durch die ewige Macht des Lichtes besiegt wird. Als Sinnbild dieses Lichtes zünden wir die Kerzen an.

In der Brezel, dem Gebäck, das Mutter zu Weihnachten und Fasnacht bäckt, verbirgt sich gleichfalls ein tiefer Sinn. Sie ist nicht nur Sinnbild des Sonnenlaufes, wie es sich aus der Jahresspirale der Verbindung des höchsten und niedrigsten Sonnenlaufes entwickelt hat, sondern auch ein Gleichnis für die Ewigkeit. Aus der Rechenkunst ist sie als Unendlichkeitszeichen bekannt. Damit verwandt ist das Odalszeichen, das Sinnbild des Bauerntums, es bedeutet die Verbundenheit von Sippe und Scholle, die Heimat.

Das glückbringende Hufeisen stellt den kürzesten Sonnenbogen zur Wintersonnenwende dar, den kleinsten Sonnenumlauf, aus dem das Licht wieder seinen Anfang nimmt, und ist so ein Vorweihnachtssinnbild.

Ausgangspunkt unserer meisten Sinnzeichen ist das Sonnenrad, das in vielen Formen dargestellt wird. Ist doch die Sonne das beherrschende Sinnbild des Lebens, denn alles Leben auf dieser Erde kommt von ihrer Wärme und ihrem Licht. Das Sonnenrad mit dem senkrechten Kreuz ist im hohen Norden beheimatet — in dem heute deutsche Soldaten auf Wacht stehen —, denn dort steht die Sonne zur Sommersonnenwende genau im Norden, während sie zur Wintersonnenwende genau im Süden stehen muß. Aus dem kreisenden Sonnenrad hat sich das Hakenkreuz entwickelt, das zum Sinnbild des Kampfes unseres Reiches geworden ist und das schon unsere Vorfahren auf den Lanzen und Schwertspitzen eingeritzt hatten.

20a

Ar rokām veidoti cepumi jāgatavo arī rūnu burtu formā. Šī darbība nav grūta, ja mīklu vispirms izrullē garos biezos spageti. Tādus rūnu burtus kā svastika, odāla rūna visās tās dažādajās formās, kliņģeris, saules spirāle un pakavs var izveidot viegli. Tā var arī četru, sešu un astoņu spieķu saules ritenis.

Šos cepumus vajadzētu izmantot katras SS ģimenes jūlija vainaga, svētku koka un svētku galda dekorēšanai.

Machine Translated by Google

Svētku dziesmas un stāsti

Jūlija laiks ir īpaši piemērots bērniem. Vecāki nevar darīt pietiekami daudz, lai paspilgtinātu šīs blāvās dienas un garās naktis.

Padomājiet par to: no kurienes nāk mūsu dziļi iesakņojušās jūtas pret svētku dienu?

Pārsvarā tās ir atmiņas no mūsu bērnības dienām. Pirmie iespaidi saglabājas ilgāk un atstāj visdziļāko izpratni par šiem svētkiem. Visi vēlākie svētki ir nozīmīgi tikai tad, ja tiek modināta šī sākotnējā izpratne.

Tā kā Vācijā katra paaudze saviem bērniem ir nodevusi vecās tradīcijas, tagad mums ir vācu svētku diena, ko apskauž visas citas tautas.

Mums jārūpējas, lai šīs vecās tradīcijas tiktu nodotas tālāk patiesi un nemainīgi, lai tās modinātu mūsu bērnos spēcīgu sajūtu par savu dzimteni un savu tautu, kas sniegtu drošības sajūtu šajā modernajā un stresa pilnajā. pasaulē.

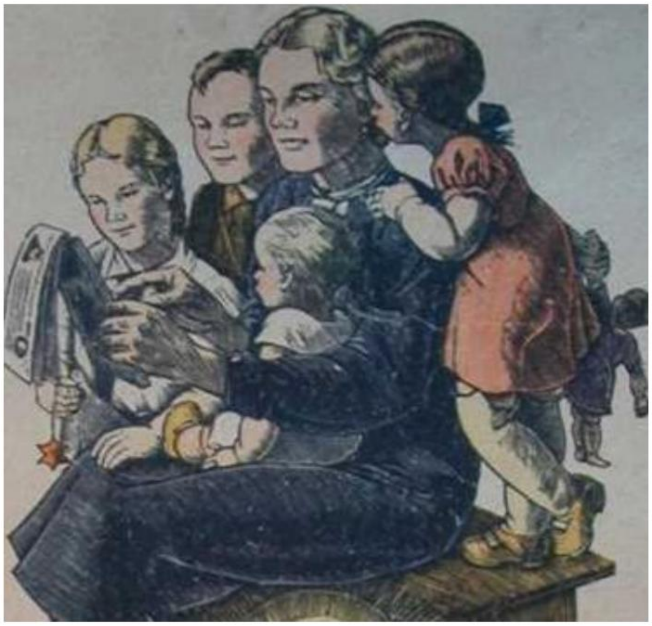

Svētku svētkos bērniem jādzied mūsu vecās Ziemassvētku dziesmas. Tādējādi mātēm ir jāzina dziesmas pašām un jāmāca tās no visas sirds un dvēseles. Vakars vietējā skolā palīdzēs visiem tiem vecākiem, kuri bērnībā netika pareizi mācīti, lai to pareizi izvēlētos.

Mūsu labākās Ziemassvētku dziesmas ir:

1. Augstu vējos, 2. Ak,
svētku koks, cik zaļi ir tavi zari, 3. Svētā nakts, piepildīta
ar zvaigznēm.

Machine Translated by Google

Svētku sezona ir laiks kā neviens cits stāstu stāstīšanai. Mūsu pasaku kodols ir tūkstošiem gadu vecs. Ja jums izdosies izprast ziemas saulgriežu notikumu dziļāko nozīmi, jūs ne tikai iepriecināsit savus bērnus ar šiem stāstiem, bet arī vairosit savas zināšanas par svētku dienu un savu rasu mantojumu.

Katru jūlija svētdienu ir ierasts stāstīt vienu stāstu, kas runā par Saulgriežiem un nākamo gadu:

1. 1. jūlija svētdienā, Sarkangalvīte: Bērns ar sarkano cepurīti (Saule) dodas tumšā mežā, lai apciemotu veco māti (Zemes māti), un viņu aprij briesmonis; jaunais mednieks atnes bērnam brīvību un līdz ar to arī gada atdzimšanu.

2. 2. jūlija svētdienā Sniegbaltīte: Prinča bērns ieiet dziļā mežā, sasniedz rūķu valstība (Māte Zeme), un to nogalina sliktais (pamāte); bērns guļ kalnā stikla zārkā (ledus ziema), bet viņu atbrīvo un atved mājās jauns varonis.

3. 3. jūlija svētdienā, jaunava Marlēna: Princese ar zelta matiem (Saule) ir ieslodzīts tornī (Saules nāve), un pasaule kļūst neauglīga un tukša; princis mēģina viņu atbrīvot, bet viņu izjauc sliktais (sliktā līgava), līdz ir īstais brīdis, viņš atpazīst īsto līgavu un atved viņu mājās.

4. 4. jūlija svētdienā, Sleeping Beauty: Princese sasniedz vecās griežamās sievietes torni un ieslīgst dziļā miegā; pasaule kļūst neauglīga un tukša, līdz atnāk jauns princis un staigā pa rožu dzīvžogiem, jo laiks ir nobriedis (Ziemas saulgrieži); viņš pamodina guļošo meiteni ar skūpstu, pasaule mostas un staro jaunā gaismā.

Skatiet arī veco Sigurda un Brünnhildes sāgu Waberlohe (jeb "Burvju uguns") stāstā.

Votana diena un jūlija teicējs

Senos Votānas svētkus svin 6. jūlijā. Senos laikos mūsu senču Dievs brauca pa gaisu, apciemoja savus ļaudis, bija pret tiem draudzīgs un atstāja mazas dāvanas. Viņš paziņoja par Ziemas saulgriežu sezonas sākumu un Jaunā gada atnākšanu.

Kristīgā baznīca nespēja apspiest šīs baltbārdainā, vienacīgā labo garu vadoņa ikgadējās vizītes. Tāpēc viņi Votana vietā iecēla vienu no tās pieņemtajiem svētajiem, Svēto Nikolaju. Taču daudzos Vācijas apgabalos saglabājās stāsts par Šimmelreiteru (jeb "Balto zirgu jātnieku"), kas pazīstams arī kā Hruodprecht (vai Ruprecht, kas nozīmē "Mirdzošs ar slavu") vai Votanu vai vienkārši tēvu Yuletide.

SS ģimenēm vajadzētu sanākt kopā un padarīt Ziemassvētku tēva vizīti par neaizmirstamu notikumu saviem bērniem, kuri noteikti viņiem par to pateiks paldies arī turpmākajos gados. Bet, ja nav iespējams noorganizēt īstu apmeklējumu, visiem ģimenes locekļiem ir jānoliek uz palodzes savi jūlija šķīvji,

Machine Translated by Google

kur tie būs no rīta pildīti ar āboliem, riekstiem un ar rokām veidotiem cepumiem, pirmajiem gaidāmo svētku vēstnešiem.

Katram ģimenes loceklim vajadzētu būt savam jūlija šķīvim. Kad bērns piedzimst, viņam vārda došanas ceremonijā jāuzdāvina jūlija šķīvis. Tam vajadzētu būt vecai alvas, koka vai keramikas plāksnei, kas dekorēta ar Dzīvības koku un uzrakstiem. Tā kā šis šķīvis tiek izmantots visu mūžu, tam jābūt skaistam, bet ne pārāk lielam. To lieto dzimšanas dienās svecēm; Votana dienā, Ziemassvētku dienā un Jaungada dienā par gardumiem; Lieldienu svētdienā par olām; par ābolu ražas svētkiem; kāzu ceremonijā par maizi un sāli; un Dzīvības Gaismas bēru ceremonijā, kurai vajadzētu nodziest.

Izgatavoja SS porcelāna uzņēmums Porzellan-Manufaktur Allach-München 1941. gada jūlijam un ir pieejams publiskai iegādei. Šeit parādītajam Jul-Teller jeb "Jul Plate" ir zaļa apmale ar simboliskiem Tree 0f Life motīviem apakšējā malā. Plātnes vidusdaļu rotā Schneeglöckchen jeb "sniegpulkstenītes".

Machine Translated by Google

1943. gada Allach Jul Plate ir dekorēts ar vienkāršu Krokusse jeb "krokusu" dizainu , kas plūst pa ziemas sniegu.

Šo 1940. gada Jul-Teller ražoja Staatliche Porzellan-Manufaktur Meißen, un tajā ir attēlota ģimene, mūžzaļais koks un ugunskurs no kalna, kā arī Sonnenrad jeb "Saules rata svastika".

Machine Translated by Google

Sniegpulkstenīšu, krokusu un uzlecošo saulīšu robežās uz 1944. gada Allaha Jul Plate ir uzraksts no 19. gadsimta dzejnieka un dramaturga CF Hebbel:

Und von Allen Sternen nieder
Strömt ein wunderbarer Segen,
Dass die müden Kräfte wieder
Sich in neuer Frische regen,
Und aus seinen Finsternissen
Tritt der Herr so weit er kann,
Und die Fäden die zerissen,
Knüpft er alle wieder an.

Un lejup no visām zvaigznēm
Plūst krāšņa svētība,
Tā ka nogurušais spēks
Var atkal justies atsvaidzināts,
Un ārā no tumsas
Cilvēks staigās, cik tālu varēs,
Un pavedieni, kas tika pārrauts
Atkal viss tiks salabots.

Machine Translated by Google

Kā personīgās dāvanas no Reihsfīrera-SS tika pasniegti īpašie šķīvji no Allach rūpnīcas, kas izgatavoti no balta porcelāna un uz kuriem reljefā bija nacionālsociālisma simboli.

1943. gada plāksnes centrā ir pacelts ērglis, kas satver zobenu, un ozola lapu kopa. Uz robežas ir slavenie vārdi no Frīdriha der Grīses vēstules d'Argensam 1758. gadā:

> Wir werden uns solange herumschlagen, bis unsere verfluchten Feinde sich zum Frieden bequemen!
>
> Mēs sitīsim sev apkārt tik ilgi, kamēr mūsu nolādētais ienaidnieks pakļausies mieram!

Machine Translated by Google

1944. gada plāksnes centrālais attēls ir liels Mātes krusts, ko ieskauj sešu dzelzs krustu un sešu ozola lapu gredzens. Uzraksts ap plāksni vēsta: Durch Mütter und Held ist unser der Sieg, "Uzvara ir mūsu caur māti un varoni".

Machine Translated by Google

1940. gada Jul-Teller centrā ir redzams Uzvaras zobens ar sešām Saules rata svastikas, sešām sirdīm un divpadsmit Hagal rūnas.

1942. gada jūlija plāksnē ir attēlota Saules rata svastika ar lāpu centrā, ko ieskauj četras sirdis un sešas Hagal rūnas, kā arī vārdi Nur aus Opfern steigt groß das Reich: "Tikai no upuriem Reihs pacelsies augstu".

Machine Translated by Google

Saules rata svastika un cilvēka rūna dominē 1941. gada Jul-Teller. Ap robežu ir seši mazāki saules riteņi, sešas sirdis un divpadsmit Hagal rūnas.

1944. gada Jul-Teller no Langemarkas Waffen-SS divīzijas ir cirsts kokā, un tajā ir centrālā Saules rata svastika ar trim zirgiem.

Ziemassvētku koks

Pēc tam, kad SS vīri ziemas saulgriežos stāvējuši pie kalnu ugunīm un dzirdējuši apceres un brīdinājuma vārdus, viņi atved mājās vienu no mazajiem kokiem, kas ir redzējuši uguni.

Patiesais ir ievietots jūlija riteņa centrmezglā un dekorēts ar Yuletide gaismām. Un tā mūžzaļais Dzīvības koks stāv viesistabā, vēstot par tumšo Ziemas nāvi un nākamā laika spožo atdzimšanu.

Ziemas saulgrieži SS vīra namā

Mums jāpatur prātā Ziemassvētku koka nozīme, pat ja mums tas jāpērk pilsētas tirgū. Tam jābūt skaistam, slaidam kokam, kura platajiem zariem telpā jāizplata svinīgums un svinīgums. Tam vajadzētu stāvēt mājas Jul un SS stūrī. To vajadzētu dekorēt ar vislielāko rūpību.

Nesāciet sagatavošanās darbus pēdējā iespējamā brīdī un pēc tam nesteidzieties pirkt visus atkritumus, ko var piedāvāt tuvākais veikals. Kāda nozīme var būt vizulis, eņģeļu mati, stikla rotājumi, vizulis un citas tamlīdzīgas muļķības uz SS ģimenes svētku koka?

Jūlija ritenī, kas atbalstīja jūlija vainagu, tagad atrodas svētku koks. Koka virsotnē nedrīkst būt nekas; zaru vainagam jāpaliek kailam. Labākās dekorācijas ir aizdegtās sveces.

Turklāt ar plānām stieplēm kokā vajadzētu piekārt daudz sarkano ābolu. Ābols ir gaidāmās dzīves simbols, bet sarkans ir Saules krāsa. Citi simboli ar līdzīgu nozīmi ir zelta un sudraba krāsas rieksti. Un, protams, mājās cepti, ar rokām veidoti cepumi ar saviem

Machine Translated by Google

kokā jāiekar dažādas nozīmes, kopā ar marcipāna cūku, kas simbolizē jūl
Kuilis.

Garajos jūlija vakaros tēvam jāgriež koka rotājumi visās dažādajās jūlija rata un svastikas formās, lai pabeigtu koka rotājumu. Bet galvenajam iespaidam vienmēr jārodas no paša svētku koka, nevis no dekorācijām.

Ziemassvētku svinības

Mēs svinam svētku dienu vakarā, nevis no rīta. Svētki ir jaundzimušās gaismas un atjaunojošās dzīves svētki. Tāpēc tie ir bērniņa piedzimšanas piemiņas svētki, pateicības mātei, laba vēlējumi visas tautas izaugsmei. Iemesls, kāpēc mēs dāvinām dāvanas Yuletide, ir cieņas izrādīšana citiem mūsu Folk dalībniekiem par viņu lomu tās turpmākajā pastāvēšanā.

Tādējādi Vācijā svētku diena ir svētki gan tuvākai, gan plašākai ģimenei, kas mēdz izslēgt nepiederošos, bet uz kuriem vienmēr ir laipni aicināti atgriezties sen pazudušais dēls vai kāds, kas dzīvo tālu.

Dāvanas, kas ir vērtīgas tikai tiktāl, cik dāvinātājs pie tām ir piestrādājis, tētis slepus noliek zem koka. Kad viss ir gatavs, ģimene pulcējas blakus istabā uz vakariņu. Galdam jābūt svinīgam un rūpīgi klātam. Šis ir Ziemassvētku svinību sākums.

Maltītei jābūt sātīgai, un tās pamatēdiens ir karpa, zoss, kuilis vai zaķis. Šos dzīvniekus tradicionāli ēd Yuletide maltītē, un tos nekad nedrīkst aizstāt ar citu barību.

Ne tikai dāvanām, bet visiem svētkiem jābūt pārsteigumiem visiem ģimenes locekļiem. Tēvs iededz sveci Jul-Leuchter jeb 'Jul Māla svečturī', no kura savukārt gaisma gūst koku sveces. Uz koka ir jābūt 13 (atbilst 12 mēnešiem plus 13. atjaunošana) vai 27 (trīs Mēness nedēļas, katra ar deviņām dienām) svecēm. Trīs blakus esošajām svecēm jāpaliek neaizdegtām. Pēc tam viņš, izmantojot nelielu zvaniņu, iesauc istabā sievu, bērnus un citus ģimenes locekļus.

Kad viņi apbrīno koku, viņš aizdedz pēdējās trīs sveces un saka:

> Šai gaismai vajadzētu degt mūsu senčiem, kuri šovakar ir kopā ar mums. Šai gaismai vajadzētu degt par maniem mirušajiem kara biedriem. Šai gaismai vajadzētu degt mūsu miljoniem vācu brāļu visā pasaulē, kuri visi kopā ar mums šovakar svin svētku dienu.

Pēc tam visiem jānodzied dziesma 'O Yuletide Tree, How Green Are Your Branches', bez kuras nav iedomājami Ziemassvētku svētki, un jāatver dāvanas. Vakaram jābūt klusam un sirsnīgam. Noteiktajā laikā ģimene noklausīsies fīrera vietnieka uzrunu svētku dienā, caur to sajūtot saikni, kas sniedzas, lai aptvertu visu tautu.

Machine Translated by Google

vācu brāļi. Vakara gaitā jārāda ģimenes fotogrāfijas, jāizstāsti senie dzimtu stāsti un jāapmainās ar ģimenes vēstures izpētes rezultātiem.

Jaungada vakars un jūlijs-Leichter

Svētku vakaram seko Divpadsmit svētās dienas, mūsu senčiem svarīgas svētku dienas, kurās neviens nestrādāja. Tika teikts, ka Votans un viņa Mirušo armija brauc pa gaisu; un Friga jeb lēdija Hola vadīja Nedzimušo armiju virs tautas galvām.

Šajās dienās mums vajadzētu pēc iespējas biežāk iedegt sveces uz koka. Vecgada vakarā svinības sasniedz vēl vienu virsotni. Svētku dienas notikumi atkārtojas, un atkal mēs atvadāmies no vecā un cerīgi raugāmies nākotnē.

Gada pēdējais vakars ir ļoti laimīgs laiks. Bērni ir iegādājušies nelielu salūtu un paši izklaidējas. Māte atnes svina liešanai paredzēto karoti, kuru drīkst izmantot tikai šim nolūkam. Svinu izkausē uz karotes un lej bļodā ar aukstu ūdeni. Iegūtās figūras un formas pareģo nākotni. Apsveikuma kartiņas tiek nosūtītas attāliem radiniekiem. Punch piepilda māju ar savu aromātu, un vakariņas ir tikpat grandiozas kā Yuletide.

Jul -Leuchter, ko Reihsfīrers-SS Himlers uzdāvināja SS cilvēkam, ir vissvarīgākais simbols, ko izmanto visu gadu, lai atzīmētu svinības un piemiņas pasākumus. Tās izgrieztā Sirds simbolizē pavardu un māju, kā arī Hagal Rune mieru caur uzvaru.

Machine Translated by Google

Pusnaktī, kad sveces uz Ziemassvētku koka ir nodedzinātas, SS cilvēks noliks uz galda Jul-Leuchter . Svečturis ar savu gadu ilgušo sveci pagājušajā gadā ir iedegts visos ģimenes svētkos. Tā svece ir nodegusi, un šovakar tai vajadzētu saņemt jaunu.

Tāpat kā mūsu senči nekad neļāva nodziest svētajam pavardam, kurā gatavo uguni, tā arī mūsu Jul-Leuchter vienmēr ir jābūt gaismai. Tādējādi tas kļūst par nekad nemirstošās saules gaismas simbolu. Ikviens kļūst ļoti domīgs, kad vecā svece beidzot nodeg un vietā tiek nolikta jaunā.

SS personāls, kas saņem jūlija māla svečturi un citātu

Machine Translated by Google

Jul-Leuchter prezentācijas ceremonija Flandrijā

Pasaulslavenie jūlija māla svečturi tiek ražoti Allach rūpnīcā

Machine Translated by Google

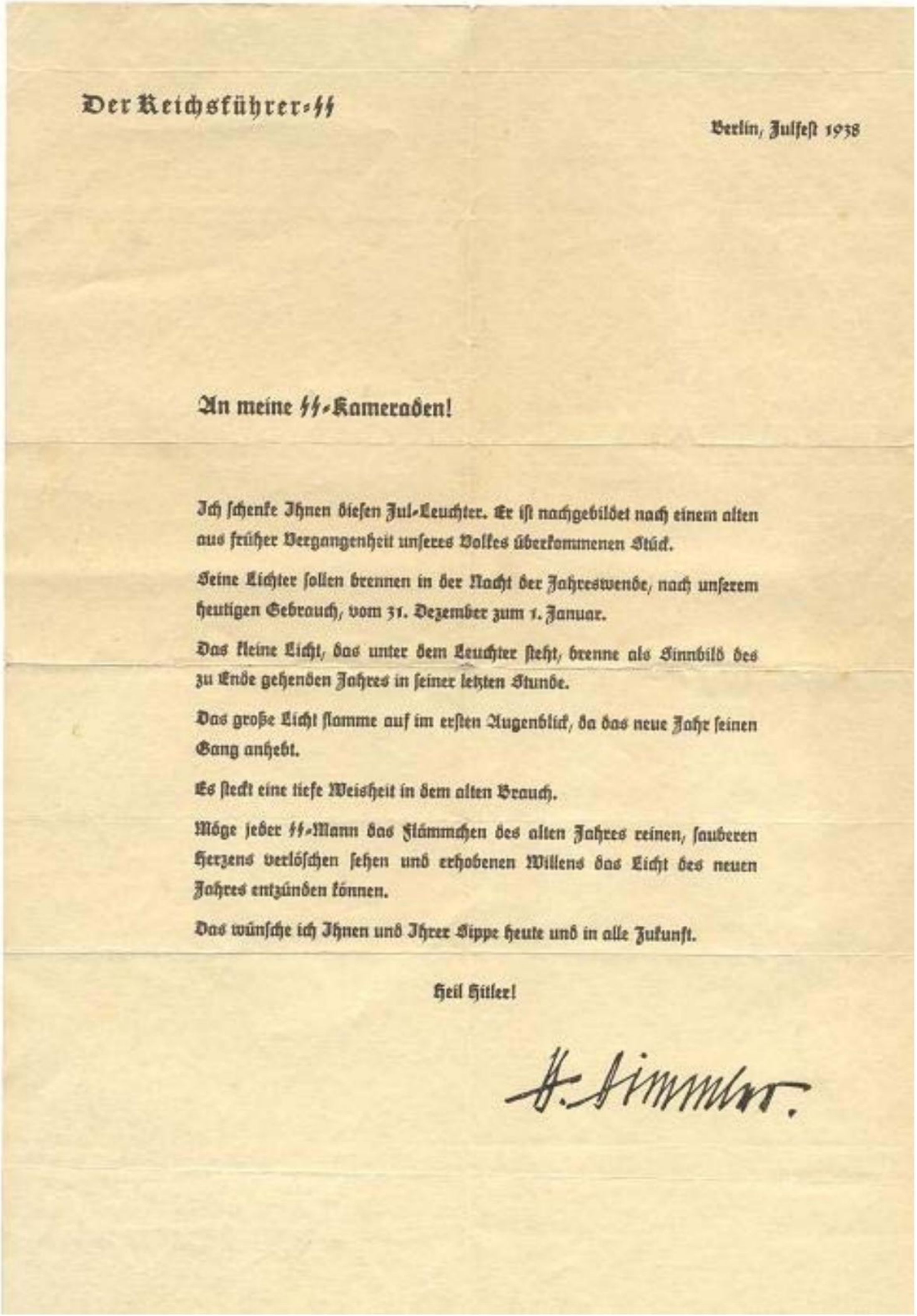

Der Reichsführer-SS

Berlin, Julfest 1938

An meine SS-Kameraden!

Ich schenke Ihnen diesen Jul-Leuchter. Er ist nachgebildet nach einem alten aus früher Vergangenheit unseres Volkes überkommenen Stück.

Seine Lichter sollen brennen in der Nacht der Jahreswende, nach unserem heutigen Gebrauch, vom 31. Dezember zum 1. Januar.

Das kleine Licht, das unter dem Leuchter steht, brenne als Sinnbild des zu Ende gehenden Jahres in seiner letzten Stunde.

Das große Licht flamme auf im ersten Augenblick, da das neue Jahr seinen Gang anhebt.

Es steckt eine tiefe Weisheit in dem alten Brauch.

Möge jeder SS-Mann das Flämmchen des alten Jahres reinen, sauberen Herzens verlöschen sehen und erhobenen Willens das Licht des neuen Jahres entzünden können.

Das wünsche ich Ihnen und Ihrer Sippe heute und in alle Zukunft.

Heil Hitler!

H. Himmler.

Jul -Leuchter citāts par 1938. gadu

Machine Translated by Google

Citāta vārdi ir šādi:

Es jums dodu šo jūlija māla svečturi. Tas ir veidots mūsu tautas tradicionālajā stilā.

Tā gaisma degs Jaungada naktī, kas mums iekrīt naktī no 31. decembra uz 1. janvāri.

Mazā svece degs kā noslēdzošā gada simbols savās pēdējās stundās.

Lielā svece iedegsies Jaunā gada pirmajā brīdī.

Šajā ieradumā ir dziļa gudrība.

Lai ikviens SS cilvēks ar tīru sirdi vēro, kā mazā gaisma izdziest un ar jaunu sparu iededz jauno jaunā gada gaismu.

To es novēlu jums un jūsu radiniekiem šodien un visai nākotnei.

Šajā attēlā redzama reihsfīrera-SS Himlera vārdā izdrukāta svētku kartīte. Ņemiet vērā Jul-Leuchter , ko izmantoja šīs vienkāršās kartītes rotāšanai, un uz kuras rakstīts: "Es no sirds novēlu visus svētkos un 1945. kara gadu".

Machine Translated by Google

Lieldienu svinēšana

Vārdam Ostern jeb “Lieldienas” ir ģermāņu izcelsme. Tas norāda, ka Saule lec tieši Ost jeb "Austrumos". Līdz ar Lieldienu atnākšanu cīņa starp ziemu un vasaru izšķiras par labu nākamajai vasarai, jo, kad pienāks Lieldienas, ekvinokcija jau ir pagājusi.

Lieldienas ir kustīgi svētki, jo tos nosaka ne tikai Saule, bet arī Mēness. Lieldienu svētdiena ir pirmā svētdiena pēc pilnmēness, kas seko pavasara ekvinokcijas dienai.

Kristīgā baznīca izvēlējās šos senos ģermāņu atmodas un augšāmcelšanās svētkus saviem Kristus augšāmcelšanās svētkiem. Lieldienas ir uzvarošā pavasara svētki, kuru laikā tūkstošiem pumpuru un augošo sēklu mums apkārt ir redzams Dabas mūžīgās dzīvības likums. Šīs Lieldienu dienas ģermāņu vīrs atzīmē, pulcējoties pie Lieldienu ugunskura, Dzīvības koka mājā, vītolu kaķiem, Lieldienu olām un svētku mielastam.

Tā kā viņš redz Dieva atklāsmi Dabas likumos, visi šie simboli liecina par viņa tuvumu Dievam.

Lieldienas ir svētku laiks, kas ilgst daudzas dienas. Šodien mēs parasti sākam svētkus Zaļajā svētdienā (Pūpolu svētdiena), un Lieldienu svētdiena ir lielākā svētku diena. Lai šiem svētkiem mums būtu nozīme, mums pēc iespējas vairāk laika jāpavada kopā ar ģimeni un gatavošanās jāsāk agri.

Lieldienu koks

Zaļajā svētdienā bērni dodas mežā un no raudošiem vītoliem, bērziem un lazdām griež lokanus krūmus, kas tiks sapīti vainagā.

Vainags jāpakar uz jūlija rata zara, kas novietots mājas SS stūrī. Zaļajā ceturtdienā vainags jāpušķo ar vītolu un lazdu kaķiem, bet Lieldienu svētdienā jāpievieno Lieldienu olas.

Lieldienu olas

Ikviens zina, ka Lieldienu zaķis dēj Lieldienu olas. Par godu šim stāstam Zaķis parādās uz galda mandeļu cepumos un Lieldienu ligzdā šokolādē. Katra ģimenes locekļa Lieldienu ligzda ir viņa jūlija plāksne, kas ir polsterēta ar sūnām vai kokvilnu un paslēpta mājā vai pagalmā naktī pirms Lieldienām. Galvenais ligzdas saturs ir Lieldienu olas. Tās nedrīkst aizstāt ar saldumiem, bet tām jābūt īstām, dzīvām olām. Ola visskaidrāk aptver jaunās atmošanās dzīvības spēku. Tāpēc visi šajos augšāmcelšanās svētkos ēd olas.

Lai parādītu, ka šīm olām ir īpaša nozīme, tās tiek krāsotas un krāsotas. Ir daudz veidu, kā iegūt šo krāsojumu. Nereti olas iekrāso brūnas vārot sīpolu mizas un

Machine Translated by Google

ļaujot olām iesūkties šajā brūvē. Ja pērkat krāsainas pārtikas krāsvielas, varat izgatavot sarkanas, dzeltenas, zilas vai zaļas čaumalas.

Ar 10 procentu sālsskābes šķīdumu krāsainās olas tagad var uzrakstīt ar devīzēm, rūnu burtiem, apmalēm un zīmējumiem. Pantiem uz olām jābūt vērstiem uz olas atradēju, un tiem vajadzētu likt viņam vai viņai smieties, jo skaļāk, jo labāk. Bērni var palīdzēt olu krāsošanā, taču viņiem nevajadzētu veikt gravēšanu, jo pastāv acīmredzams skābes pilienu iekļūšanas risks acīs.

Lieldienu cepšanā izmantotās olas ir jāizdekorē, tāpat kā olas, kuras gatavojas paslēpt. Tās olas tagad ir tikai dobas čaumalas, kuras pēc gravēšanas var pakārt pa vienai vai ķēdēs uz Lieldienu vainaga.

Ēsto olu krāsainās pusčaumalas jāuzsprauž uz vainaga kaķu galos otrādi. Šokolādes zaķiem vajadzētu izrotāt jūlija rata pamatni, līdz tie tiek apēsti pēc kārtas.

Lieldienu pastaiga

Lieldienu pirmajā dienā pastaigāties visai ģimenei ir kļuvis par vērtīgu ieradumu. Pat slikti laikapstākļi nevar apturēt rīta pastaigu Lieldienu svētdienā. Tēvs nedrīkst aizmirst, ka viņam jāuzņemas Lieldienu zaķa loma, lai bērni atrastu Lieldienu olu un (iedomātu) Zaķu pilnus mežus. Katru gadu bērni tiek pamodināti no ziemas ziemas miega ietekmes caur šo īpašo pieredzi.

Tēvam ir jāpārliecinās par bērnu smiekliem un laimi, stāstot viņiem vecās pasakas: aklo, kurš nošāva zaķi, klibo, kurš to noķēra, un kailu, kurš to ielika kabatā; kā Saule Lieldienās lec trīs reizes, kad dzird smieklus; un stāsti par Minhauzenu, Eilenspīgelu un pārdrošo Bombergu. Visas šīs pasakas liek cilvēkiem pasmieties par savām muļķībām.

Lieldienu svētdienā īpaši labi jāgaršo ūdens malkam no mazas straumes mežā.
Un, atgriežoties mājās, pusdienām vajadzētu būt no skābenes gatavotas zupas, svaigiem dārzeņiem un olu kulteni.

Lieldienu uguns

Lieldienu ugunskurs, kas tiek iedegts visā mūsu tautas kopienā, ir prieka ugunis par uzvarošo pavasara celšanos. Tāpēc viņi jau norāda uz Jāņu nakts uguņiem.

Ja SS vīrs nevar piedalīties kādā no svinībām ap savas Dzimtenes ugunskuriem, viņam jāiededz jūlija māla svečturis zem Lieldienu egles SS stūrī.

Machine Translated by Google

māju un pārdomāt šo ugunsgrēku nozīmi viņa senčiem un Lieldienu nozīmi viņam un viņa ģimenei. Pēc vecās vācu tautasdziesmas vārdiem:

Pavasaris mūs sveicina, dienvidu vējš pūš maigs,
Visas pļavas zied sarkaniem un ziliem ziediem.
Ārā brūnais virsājs nopin sev burvīgu kleitu Un aicina visus
uz maija danci.
Meža putni dzied dziesmas, kuras
vēlies, Tāpēc nāc laimīgā dejā, ceļojums ir tā vērts.
Zem zaļām liepām baltās kleitas mirdz, Mums
bērniem visas ziemas bēdas beigušās.

Šajā fotoattēlā redzams Osterfeuerräder jeb "Lieldienu uguns rats", kas izgatavots Lügdes ciemā ārpus Bādpirmontas, un uz tā ir izgrebts sakāmvārds: Kein Zeit alter, kann unseren anfang denken Gott allein woll unser Ende lenken, 1934, vai "Neviens". var paredzēt, no kurienes sāksim. Tikai Dievs mūs vadīs uz mūsu likteni, 1934. gads.

Lieldienu ugunsrata tradīcija ir dzīvojusi gadsimtiem ilgi. Kalna vai klints virsotnē tiek nogādāts liels koka ritenis un pildīts ar salmiem. Salmi tiek aizdedzināti, un tad Rats tiek noripots no kalna vai klints, uzsverot mūsu prieku par pavasara celšanos.
Šajos svētkos piedalās visi ciemata iedzīvotāji.

Machine Translated by Google

Lieldienu uguns rats tiek izvadīts cauri ciematam un pēc tam uz kalna vai klints virsotni.

Visā procesā dominē sakrālās ceremonijas elements.

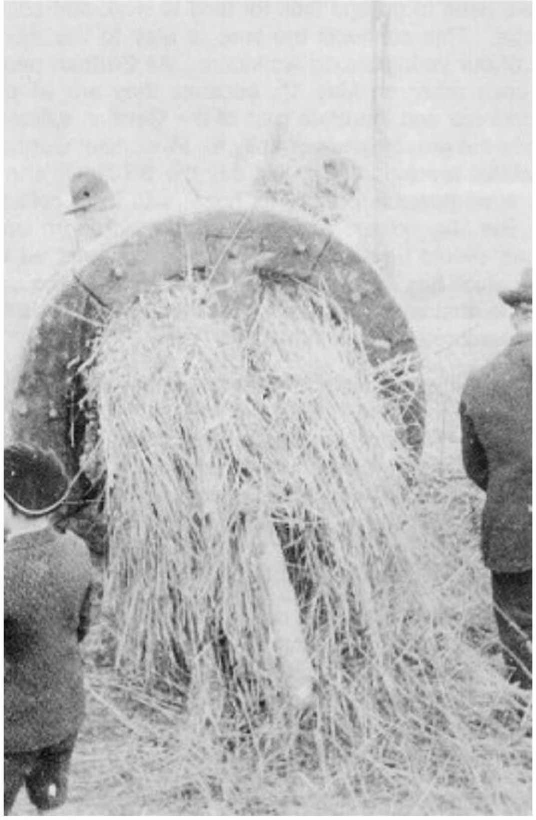

Lieldienu uguns rats ir pildīts ar salmiem. Pēc tam salmi tiek aizdedzināti un ritenis tiek noripināts no kalna.

Machine Translated by Google

Uz riteņa šajā fotoattēlā var redzēt moto Ein Volk, ein Reich, ein Führer.

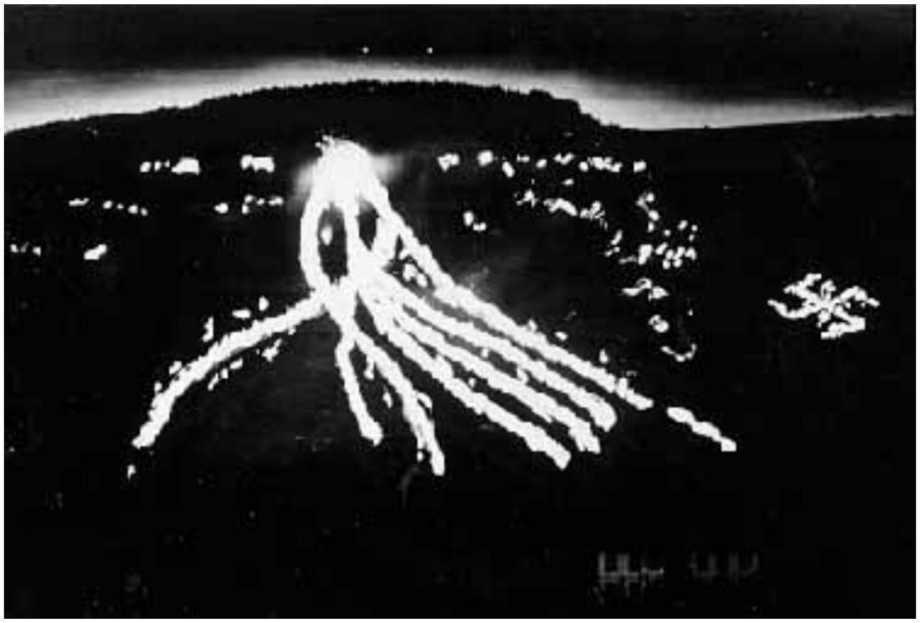

1934. gadā tika organizēti lāpu nesēji, lai izveidotu milzīgu liesmojošu svastiku Osterbergas nogāzēs, kamēr Lieldienu ugunsrati skrēja lejā no kalna.

Machine Translated by Google

Maija laiks

Senatnē maijs bija iecienītākais mēnesis kāzu mielastam. Un pēc kāzām jaunieši gāja meklēt zemi, lai strādātu un apstrādātu. Ar šodienas svētkiem mūsu jaunajam, spēcīgajam darbaspēkam mēs esam saistīti ar šo tradīciju no pagātnes.

Visi vācieši 1. maijā izjūt saikni savā starpā, jo viņi visi ir daļa no Vācijas darbaspēka un līdz ar to arī no Vācijas eksistences. Nacionālsociālistiskā revolūcija maija pirmo dienu padarīja par lielajiem vienotības svētkiem visiem strādājošajiem vāciešiem.

Šajā dienā SS ģimenei pēc iespējas vairāk laika jāpavada ārpus mājas kopā ar darba kolēģiem un biedriem, savukārt ziediem un zaļumiem jārotā katra māja. Ikvienam jāapzinās arī tas, ka maija pirmā diena ir saistīta ar kārtējiem maija svētkiem, ar grieķu nosaukumu Vasarsvētki. Bet, ja maija pirmā diena tiek svinēta ārpus mājas, Vasarsvētki tiek svinēti ģimenē.

Šajā sezonā jūlija riteņa rumbai jāatbalsta mazs zaļš bērzs, kas izrotāts ar krāsainām lentēm: Dzīvības koks maijā. Katrai meitenei jābūt ģērbtai baltā tā, it kā viņa pati būtu Maija karaliene, Maija dejas centrālā figūra. Un visbeidzot, vakarā vēss dzēriens veldzē visus, kas no visas sirds ir piedalījušies lielākajos Vācu tautas kopienas svētkos šajā, vecajā laulību mēnesī.

Vasaras saulgrieži

Saule tagad ir sasniegusi savu garāko izliekumu pāri debesīm. Šajā dienā tā gaisma ir spēcīgāka un ilgstošāka nekā jebkurā citā dienā. Tālajos ziemeļos Saule stāv augstumā 24 stundas. Pēc dzimšanas dienā gaisma beidzot ir sasniegusi savas izaugsmes virsotni.

Gada vidus mums simbolizē mūsu dzīves vidu, mūsu spēcīgo vīrišķo rīcību, vienotību mājās un mūsu tautas esamību.

Kopā ar citām organizācijām, kas aktīvi piedalās Vācijas reiha veidošanā, SS dodas uz nakts ugunsgrēkiem pakalniem un kalniem. Saules spēle ir mūžīgā dzīves cikla zīme, uguns ir nekad neizdziestošā Saules spēka svētais drūmums, un runas dod virzību un iedrošinājumu turpmākajām cīņām.

SS mājā bērni ir savākuši priežu krūmājus un sarkano skābenes ziedus, kas sapīti vainagā un piestiprināti stāvus uz jūlija koka. Kad uguns būs nomira, tēvs nāks mājās, iedegs jūlija māla svečturi un vainaga sveces, pamodinās bērnus un pastāstīs par svētkiem un uzrunām. Šai praksei vajadzētu modināt bērnos vēlmi piedalīties Vasaras saulgriežu noslēpumu svinībās.

Machine Translated by Google

Ražas svētki

Rudenī dienas kļūst īsākas un naktis garākas, un gads tuvojas beigām. Zeme ir ļāvusi augiem augt, Saule ir nogatavojusi augļus, un tagad šķūņi un pagrabi ir piepildīti ar Zemes veltēm. Tagad var nākt bargā ziema. Tauta ar pateicību raugās uz savu Dievu, kas liek visam augt, un godā viņu ar Pļaujas svētkiem.

SS cilvēka mājās viss tiks sagatavots ražas svētkiem. Pilsētās īpaši jāuzsver saistība ar ražas novākšanu saimniecībās. Bērniem jādodas pāri laukiem vākt salmus ražas vainagam, nevis jāpērk, lai padziļinātu izpratni par ražu.

Mājās salmi tiks iesieti ražas vainagā vai vainagā un piekārti pie dzīvības koka jūlija rata vidū. Tas tiks dekorēts ar sarkaniem āboliem un citiem augļiem, un zem tā tiks novietots jūlija šķīvis ar maizi un sāli. Tas nodrošina labu vidi, lai dzirdētu fīrera pateicības uzrunu no Bukeburgas. Daudzi vācieši dodas uz Bukeburgu, lai klātienē noklausītos adresi.

Nāves rituāli

Nebelung (novembris) ir mirušo mēnesis. Gads tagad iet bojā, no kokiem krītot pēdējām lapām. Šis laiks ir ļoti skumjš un melanholisks. Mēs no jauna saprotam, ka, tā kā augšāmcelšanās Lieldienās ir daļa no gada cikla, tāpat arī mirstība rudenī. Dzīve satur gan dzimšanu, gan nāvi. Tā kā dzīvība mums ir svēta, dzimšana un nāve ir neaizskaramas.

Vēsturiski atceres dienas iekrīt šajā Nebelungas mēnesī. 1914. gada 10. novembris bija Langemarkas kauja, 1918. gada 11. novembris bija pamiera diena, un 1923. gada 9. novembris bija gājiens uz Feldherrnhalle. Katru novembri Fīrers un kopā ar viņu visa tauta atgriežas Feldherrnhalle, lai pieminētu mūsu mirušos mocekļus.

Ikvienam šī mēneša laikā jāapmeklē mīļi aizgājēju kapi, līdzi ņemot ziedu vainagus un dzīvības gaismas. SS vīrs, kurš jūtas īpaši tuvu aizgājējam, šajos garajos krēslainajos vakaros iedegs savu jūlija māla svečturi, godinot savus kritušos biedrus un savas ģimenes mirušos.

Ja pulcējas vairāk ģimenes locekļu, jādzer tosts par godu mirušajiem. Vainags, kas paredzēts kapsētai, vispirms kādu dienu jāpakaras uz jūlija rata, lai padziļinātu nozīmi un ļautu nogādāt visus īpašos ģimenes sveicienus ģimenei.
senči.

Šajā laikā SS stūrī jāizliek senču bildes, un vispārējai runai jārunā par viņu labo dzīvi un drosmīgo nāvi.

Machine Translated by Google

SS sieviete atceras savu kritušo vīru

Machine Translated by Google

Jūlija un SS stūris

Zemāk esošajā fotoattēlā redzams tipisks SS stūrītis un ģimenes lāde, kas piepildīta ar lolotu ģimeni un SS piemiņlietām. Lādes centrā atrodas māla svečturis ar diviem jūlija šķīvjiem un vienā galā ģimenes grāmata. Aiz muguras ir siena, kas drapēta ar skaistiem tradicionāliem motīviem.
Lāde ir izgatavota pēc ģimenes pieprasījuma, un to var pārklāt ar grieztiem rūnu burtiem.

SS cilvēka māju vajadzētu atpazīt pēc tās SS stūra, kas ir atvēlēts īpašiem viņa ģimenes svētkiem. Šajā stūrī jāglabā visas tās lietas, kas mums atgādina par mūsu augstākajiem pienākumiem. No šī Jul un SS stūra priecīgam un spēcīgam mirdzumam vajadzētu apņemt māju un

Machine Translated by Google

visi tajā dzīvojošie cilvēki. Šajā stūrītī jāglabā visas tās lietas, kas stiprina mūsu asins balsi un pienākumus pret zemi un tautu, un visu, kas liecina par mūsu pārliecību.

Stūrī vajadzētu dominēt ģimenes lādei, kurā ir visas ģimenes mantojuma lietas, kā arī dažādi svētku rotājumi, kas tiek izmantoti visa gada garumā. Sākumā var izmantot nelielu galdu, bet galu galā katrai SS ģimenei vajadzētu būt savai lādei.

Jūlija māla svečturis visu gadu stāv uz krūtīm, un to ieskauj jūlija šķīvji, pa vienam katram ģimenes loceklim, ko izmanto visos ikgadējos kopienas svētkos, kā arī dzimšanas dienās, kāzās un nāves dienā. Reizēm jūlija plāksnes tiek aizstātas ar jūlija ratu, ko izmanto, lai turētu dzīvības koku un piecus gada vainagus: pa vienam Adventei, Lieldienām, maijam, Saulgriežiem un Ražas novākšanai.

Sienā aiz lādes vajadzētu piekārt fīrera un viena reihsfīrera-SS attēlu, kā arī ģimenes bildes, senču vārdus un kara laika piemiņas lietas. Tur jābūt arī lielajām SS rūnām un svastikai.

Jūlija un SS stūris ir mērs, cik daudz SS vīrs un viņa sieva piedalās
SS paražas.

Ģimenes grāmata Katram

SS vīram ir strikti jāatgādina par viņa pienākumu šeit, ko dēli un meitas atgādinās arī turpmāk: viņam jālūdz dzīvajiem vecākiem un vecvecākiem uzreiz pierakstīt visas bērnības atmiņas, kā arī visas citas atmiņas, kas būtu jānodod nākamajām paaudzēm.

Nosaukumi un datumi uz senču plāksnītes šīm paaudzēm būs bezjēdzīgi, ja tiem nebūs pievienots pēc iespējas vairāk stāstu, kas detalizēti apraksta mūsu senču dzīves, grūtības, svētkus un vidi. Šīs zināšanas par ģimenes asins līniju pasargās nākamās paaudzes pret jaunbagātniekiem un sociālajiem kāpējiem.

Vecvecākiem, kuriem bieži ir ļoti laba atmiņa par bērnības notikumiem, ir pienākums pierakstīt savas zināšanas un pieredzi saviem mazbērniem. SS vīram vienkārši jāpieiet pie viņiem, jānoliek viņiem priekšā piezīmju grāmatiņa un jāsaka: "Tagad pierakstiet, kā tas bija agrāk". Jebkura nevēlēšanās parasti ātri izzūd, jo vecāka gadagājuma cilvēkiem parasti patīk dalīties savās atmiņās.

Kad vecvecāki ir beiguši rakstīt, tagad kārta ir SS vīra vecākiem. Un viņam pašam arī jāsāk pierakstīt savus pārdzīvojumus, īpaši kara pieredzi, kā arī savu SS vīru biedrību un varonību.

Šādi savāktie stāsti jālasa ģimenei Ziemassvētku priekšvakarā. Tādējādi tiks saglabāts un nostiprināts būtiskais ģimenes gars.

Machine Translated by Google

Mūsu rūnu burti

Jau 5000 gadus Ziemeļvalstu folklora ir izmantojusi rūnu burtus, lai simboliski izteiktu vēlēšanos vai svētu domu. Viens no senākajiem simboliem ir svastika, kas ir Saules sakrālā cikla zīme, un tāpēc to var uzskatīt par Ziemeļu rases ideoloģijas simbolu. Mūsdienās tas ir mūsu Trešā Reiha simbols.

Katrs SS virsnieku korpusa dalībnieks nēsā Sig, Gibor, Tyr, Fa un Hagal rūnas uz sava Totenkopfring jeb "Nāves galvas gredzena".

Vīriešu un gadu rūnas tiek izmantotas kā dzimšanas un nāves zīmes attiecīgi uz paziņojumiem, nekrologiem un kapakmeņiem. Ing un Odal rūnas ir attiecīgi asinīm (kāzām) un zemei (ģimenes īpašumos un fermās).

Gredzens ir jaunās SS reliģijas simbols. Pēc lietotāja nāves tas jāglabā Himlera Vevelsburgas pilī.

SS -Totenkopfring ir izgatavots no sudraba, ar rūnu zīmēm starp ozola lapām, kas iegravētas ārpusē. Iekšpusē ir iegravēts īpašnieka vārds, datums, kad viņš saņēma gredzenu, un reihsfīrera-SS Himlera paraksts.

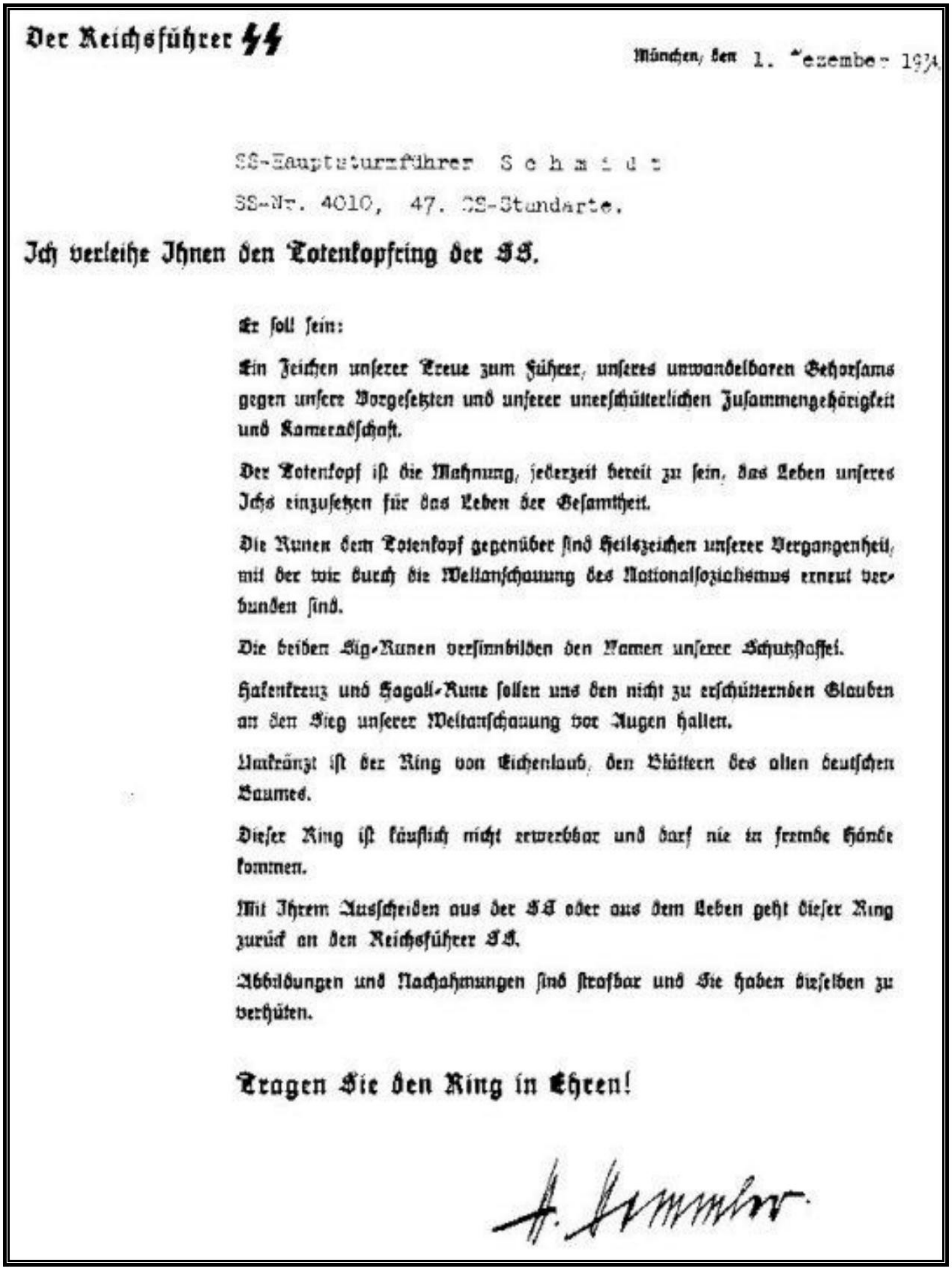

Der Reichsführer SS

München, den 1. Dezember 1934

SS-Hauptsturmführer Schmidt

SS-Nr. 4010, 47. SS-Standarte.

Ich verleihe Ihnen den Totenkopfring der SS.

Er soll sein:

Ein Zeichen unserer Treue zum Führer, unseres unwandelbaren Gehorsams gegen unsere Vorgesetzten und unserer unerschütterlichen Zusammengehörigkeit und Kameradschaft.

Der Totenkopf ist die Mahnung, jederzeit bereit zu sein, das Leben unseres Ichs einzusetzen für das Leben der Gesamtheit.

Die Runen dem Totenkopf gegenüber sind Heilszeichen unserer Vergangenheit, mit der wir durch die Weltanschauung des Nationalsozialismus erneut verbunden sind.

Die beiden Sig-Runen versinnbilden den Namen unserer Schutzstaffel.

Hakenkreuz und Hagall-Rune sollen uns den nicht zu erschütternden Glauben an den Sieg unserer Weltanschauung vor Augen halten.

Umkränzt ist der Ring von Eichenlaub, den Blättern des alten deutschen Baumes.

Dieser Ring ist käuflich nicht erwerbbar und darf nie in fremde Hände kommen.

Mit Ihrem Ausscheiden aus der SS oder aus dem Leben geht dieser Ring zurück an den Reichsführer SS.

Abbildungen und Nachahmungen sind strafbar und Sie haben dieselben zu verhüten.

Tragen Sie den Ring in Ehren!

H. Himmler

SS -Totenkopfring citāts, kas piešķirts SS-Hauptšturmfīreram Šmitam 1934.

Machine Translated by Google

Citāta vārdi ir šādi:

Es jums piešķiru SS Nāves galvas gredzenu.
Tas ir paredzēts:

Simbols mūsu lojalitātei fīreram, mūsu nelokāmajai paklausībai mūsu priekšniekiem un mūsu nesatricināmajai saiknes un biedriskuma sajūtai.

Nāves galva ir atgādinājums vienmēr būt gatavam riskēt ar savu dzīvību visa dzīvības labā.

Rūnas pretī Nāves galvai ir mūsu pagātnes svētie simboli, ar kuriem mēs atkal esam saistīti caur nacionālsociālisma filozofiju.

Abas Sig Rūnas pārstāv mūsu Šutzstafeļa vārdu.

Svastika un Hagala rūna ir paredzētas, lai mūsu acu priekšā saglabātu mūsu nesatricināmo ticību mūsu filozofijas uzvarai.

Gredzenu ieskauj ozola lapas, vecā vācu koka lapas.

Šo Gredzenu nedrīkst iegūt, iegādājoties, un tam nedrīkst ļaut nonākt neatļautās rokās.

Tas ir jāatdod Reihsfīreram-SS pēc jūsu izrakstīšanas no SS vai pēc jūsu nāves.

Imitāciju un kopiju izgatavošana ir sodāms pārkāpums, un jūsu pienākums ir to novērst.

Nēsājiet šo gredzenu ar godu!

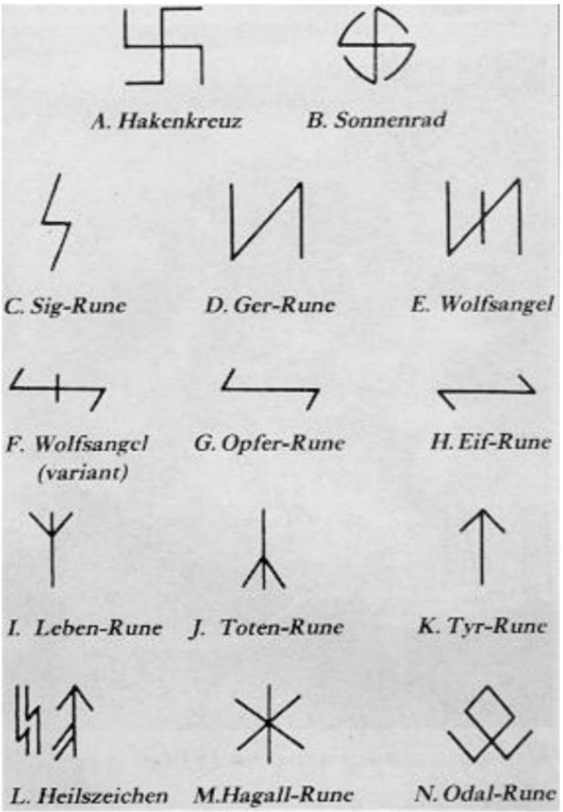

Daži no biežāk sastopamajiem rūnu burtiem

Machine Translated by Google

Visi turpmāk minētie rūnu burti ir plaši jāizmanto Ziemassvētku cepšanā un Lieldienu olu un dāvanu dekorēšanā:

Hagal Rune: viss apkārtējais Vārds
Hagal nozīmē 'krusa', tāpat kā krusas akmeņos, un tas simbolizē nekontrolētus un iznīcinošus spēkus. Caur ienaidnieka iznīcināšanu tiek panākts miers.

Sig Rune: Uzvarošā saule
Saule sola uzvaras spēku. Divas Sig Rūnas uz SS karoga pauž veco teicienu Sig und Sal, atpestīšanu, kas nāk no Saules uzvaras.

Gibora rūna: Uzvarošā dzīve
Gibora rūna ir veidota no Sig un Is rūnām. Is Rune ir gada ziemeļu-dienvidu līnija un simbolizē dzīvi vai personību.

Tyr Rune: Godājama pašaizliedzība
Tyr Rune simbolizē ģermāņu kara dievu Tyru (vai Ziu vai Zevu). Tās nozīme ir pašatdeve goda vārdā.

Fa (vai Fe) rūna: Riches Fe
ir no ģermāņu valodas Feod jeb "lauksaimniecības dzīvniekiem", kas simbolizē bagātību. Fa un Tyr rūnas kopā apzīmē sevis upurēšanu līdz nāvei, neskatoties uz materiālajiem vai pasaulīgajiem labumiem.

Vīrietis Rūna: dzimšana
Paceltās rokas parāda dzīvas radības dzimšanu.

Yr Rune: Nāve
Uz leju vērstās rokas norāda uz dzīvas radības nāvi. Man un Yr Runes ir ņemtas no Saules rata spieķiem.

Ing Rune: To Be Born
Vārds Ing mūsdienu vācu valodā tiek lietots kā piedēklis simtiem vārdu. Rūna parāda divu dzīvības nesēju saikni un tāpēc tiek izmantota kāzās.

Odāla (vai Aloda) rūna:
radniecība Odāla rūna apzīmē visu, ko mēs saistām ar dzimteni, ģimenes īpašumu, ģimenes saimniecību un augsni.

Machine Translated by Google

Dzimšanas dienas svinības

Lai gan dzimšanas diena nav viena no gada lieliskākajām svētku dienām, tā ir pelnījusi pieminēšanu, jo tā ir ikgadēja svinēšana ikvienam ģimenes loceklim. Tāpēc tas ir pārdomāti jāorganizē visai ģimenei.

Ar svecēm izrotāts dzimšanas dienas bērna Jul Plate stāv uz ģimenes lādes, ko ieskauj mazas dāvanas, kūka un sezonas ziedi. Uz jūlija šķīvja jābūt nelielam zemes daudzumam, un jūlija māla svečturim jābūt ieskauj mazām svecēm, kuru skaits ir vienāds ar bērna vecumu. Sveces varēja novietot arī uz jūlija vainaga ārējā gredzena. Kā alternatīvu jūs varat iegādāties skaistu koka gredzenu, kas dekorēts ar rūnu burtiem.

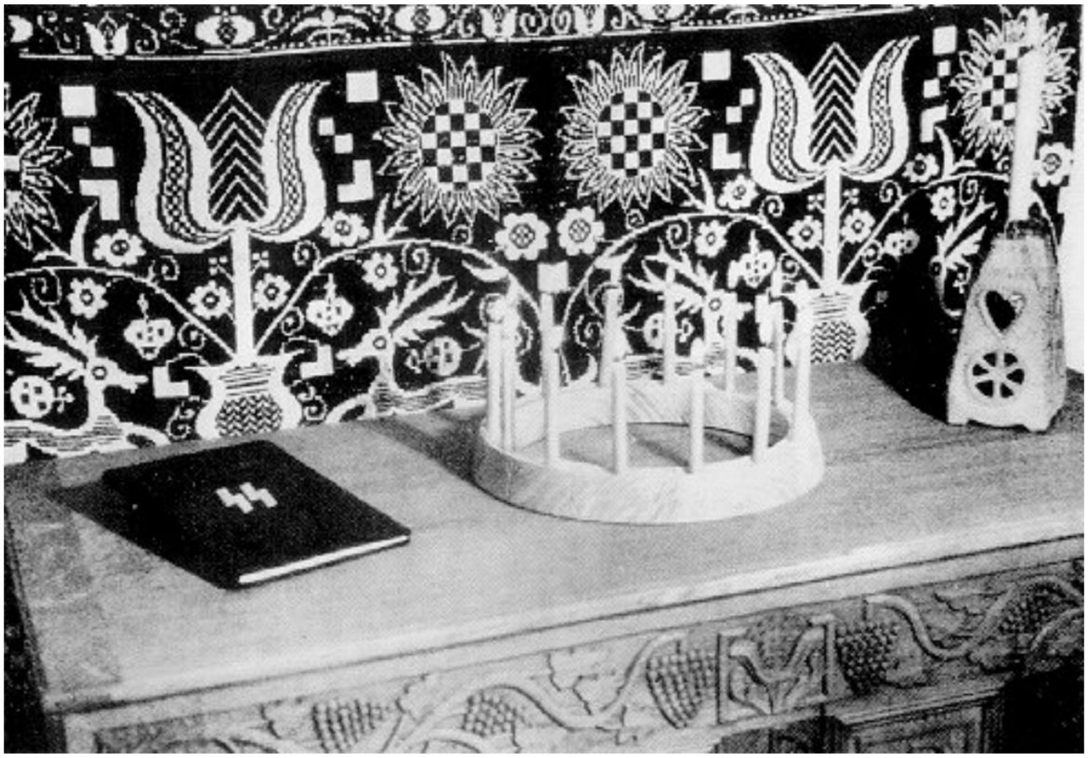

Geburtstagsring jeb "dzimšanas dienas gredzens"

Dzimšanas dienas gredzenā var ievietot 14 sveces. Katru gadu tiek iedegta viena papildu svece, līdz 14 gadu vecumā bērns pievienojas Hitlerjūgendam jeb Bund Deutscher Mädel un sāk veidot savu dzīvi. Dzimšanas dienas gredzena abās pusēs atrodas jūlija māla svečturis un ģimenes grāmata. Keramikas sveces gredzens ir pieejams no Porzellan-Allach GmbH.

Vispārīgs noteikums par dāvanu pasniegšanu ir tāds, ka dāvanas vērtība nav saistīta ar tās komerciālo vērtību, bet gan ar rūpēm un uzmanību, ar kādu tā tika izgatavota vai izvēlēta, un no tā izrietošo saikni, ko tā rada starp dāvinātāju un saņēmēju. Dāvinot dāvanas bērniem, uzmanieties, lai tās nesabojātu.

Machine Translated by Google

Īpašas svinības ģimenē

SS saimes ietvaros tiek rīkotas četras īpašas svinības:

1. Bērna vārda došana, 2.
Bērna uzņemšana SS jaunatnes organizācijās, 3. Kāzu ceremonija
un sievas uzņemšana SS, 4. Ģimenes locekļu bēres.

Pat šodien daudziem cilvēkiem šķiet neiespējami iedomāties šos svētkus bez baznīcas un tās kalpiem. Īpaši sievietes ir sagūstītas ar kāzu plīvuru, vīraku, ērģeļmūzikas un tumšo baznīcu slazdiem; un diez vai viņi ir domājuši, ka varētu bez tiem iztikt.

Partija un tās organizācijas cenšas veicināt šo svētku svinēšanu atbilstoši mūsu ideoloģijām. Taču vairākkārt ir novērots, ka baznīcas ceremonijas tika tikai kopētas, valsts amatpersonām veicot svarīgākās darbības, un ka svinības tika izmantotas propagandas nolūkos ārpus ģimenes.

Tas ir jāatkārto: mūsu svinībām ir jāatspoguļo mūsu ideoloģija. Tiem jābūt vienkāršiem, skaidriem un precīziem. Tikai tad mēs varam tos pilnībā izprast un novērtēt, un tikai tad tie mums dos iekšējo spēku. Ziemeļvīrs ļoti noteikti noraida jebkādu mistisku atmosfēru, ko rada gaismas efekti, jaukas smaržas un uzbudinošas runas. Mēs zinām, ka mūsu jūtas ir dziļi aizkustinātas, ja mums ir skaidra un patiesa izpratne par mūsu likteņa lielākajiem sakariem. Mēs esam vislaimīgākie, kad no šādas svinēšanas stundas saņemam jaunu sparu un gribasspēku.

Mūsu svinības ir jāpavada visu iesaistīto biedriskumam, līdzdalībai un piederības sajūtai. Ar to tie jau atšķiras no ierastajiem baznīcas svētkiem. Runātājam katrā gadījumā ir jābūt citam, un tam ne vienmēr jābūt nodaļas vadītājam vai vecākajam vadītājam. Tuvs draugs vai biedrs bieži ir daudz labāk sagatavots, lai veiktu godu.

Ielūgumi jāsaņem tikai faktiskajiem dalībniekiem. Jebkāda šī loka teatrāla paplašināšana ir stingri nosodāma.

Šīs vadlīnijas parāda apstiprinātu veidu, kā svinēt patiesus SS vīriešus un sievietes. Taču katrai ģimenei šajās vadlīnijās ir jāatrod tai vispiemērotākā forma apstākļiem.

Vārda došana bērnam Vārda

došana bērnam ir ģimenes svētki, kuros piedalās tikai vecāki un tuvākie radinieki, kā arī daži tuvākie tēva SS draugi. Tēvs vai viņa pilnvarnieks nosauc vārdu, un SS biedrs pieņems bērnu SS kopienā.

Machine Translated by Google

Vārda došanai jānotiek ģimenes mājā. Telpām jābūt dekorētām ar zaļumiem un ziediem. Ģimene sēdēs puslokā, pa vidu būs vecāki, bet māte turēs bērnu.

Pirmais runā tas, kurš nosauc vārdu, vai nu tēvs, vai kāds cits ģimenes loceklis, ja vēlas. Runai jābūt īsai un vienkāršai, pateicoties mātei un savienojot vārdu ar bērnu.

Vislielākā nozīme ir pareizai vārda izvēlei. Lūdzu, izlasiet BV Selchow vārdu grāmatu, kas piedāvā veco labo vācu vārdu kolekciju un to nozīmi. Tajā ir iekļauta arī sadaļa par svešvārdiem un to izcelsmes valstīm, lai brīdinātu no tiem

izmantot.

SS dalībnieks tagad uzņems bērnu SS kopienā. Arī viņš runās vienkārši, kā tēva draugs. Tēmas, par kurām viņš varētu runāt, ir:

1. Augošā Vācija, kurā augs bērns, 2. Fīrera mīlestība pret visiem
bērniem, 3. Fīrera cieņa pret mātēm, 4.
Sievietes cēlais darbs, veicinot Tautas vairošanu,
5. Fīrera pienākumi SS locekļi plašākā SS saimē.

Machine Translated by Google

Pēc tam SS biedrs iedod mazu dāvaniņu mātei. Tā varētu būt senču grāmata vai rotaslieta, piemēram, sakta. Dažos Vācijas apgabalos (Šlēsvigā-Holšteinā, Ķelnē) katrai SS kompānijai pieder daži šūpuļi, kas tiek atvesti uz jaundzimušo māju. Ļoti trūcīgās ģimenes saņem bezmaksas kušeti, un katra mazuļa vārds tiek iegravēts šūpulī.

Vārda došanas dienā bērnam jāiedod savs jūlija šķīvis. Jūlijas šķīvis tiks izmantots katrā dzimšanas dienā un visos lielos svētkos turpmākajos gados.

Vārda došanas ceremonija tiek laimīga beigta ar svētku maltīti vai jauku tērzēšanu pie kafijas galda. Var tikt atskaņota viegla mūzika.

SS jaunatnes organizācijas 10 un 14 gadu vecumā vācieši

sper svarīgus soļus savai nākotnei: viņi dod pirmo solījumu fīreram 10 gadu vecumā un zvēr savu pirmo paklausības zvērestu 14 gadu vecumā. Viņi arī kļūst par attiecīgās politiskās organizācijas biedriem. organizācijām, kur viņi tiks izglītoti savu biedru lokā. Šīs divas svarīgās dienas jauno zēnu un meiteņu dzīvē kļūs par ikgadējiem svētkiem viņu nacionālsociālistu ģimenēm.

Draudze izvēlas šos vecumus bērna pirmajai komūnijai un konfirmācijai. Taču liela daļa bērna uzmanības un cerību šajos gadījumos ir vērsta uz jauno uzvalku, jauno kleitu, jauno lūgšanu grāmatu, krustvecāku dāvanu. 10 gadus vecais gandrīz neko nesapratīs no notikumiem baznīcā, un 14 gadus vecais nesapratīs daudz vairāk.

Taču 10 gadus vecais nacionālsociālistu vecāku dēls un meita precīzi zinās, kas ar viņiem notiek, kad 19. aprīlī būs ģērbies glītajā Jungvolka vai Jungmādels pēc svinīgās dziesmas nodziedāšanas un biedru runas noklausīšanās Sekcijas vadītājs, viņi kopā ar tūkstošiem citu Reihā sludina:

> Es apsolu pildīt savu pienākumu Vācijas Jungvolk / Jungmädel ar mīlestību un lojalitāti pret fīreru un mūsu karogu, tāpēc palīdziet man, Dievs.

Kad zēns pasludina šos vārdus, viņš redz jaunu pasauli, kurai viņš tagad pieder, armijas bungu, trompešu, soļojošo biedru, karogu un vadītāju pasauli. Vecāki stāv malā un priecājas, ka spējuši uzdāvināt fīreram labāko dzimšanas dienas dāvanu, ko vien varēja viņam uzdāvināt, un tāpēc paldies viņam par visu, ko viņš ir paveicis.

Mājās 10 gadus vecais bērns būs ģimenes centrs. Viņš vai viņa saņems nelielu dāvanu: iespējams, fīrera attēlu, grāmatu vai tikko glīti uzrakstīto solījumu. Ģimenes maltītei jābūt svinīgai, ar ziediem, kas grezno galdu, un ar bērna iecienītākajiem ēdieniem. Tētis teiks dažus vārdus, atgādinot par šīs dienas nozīmi, kas noteikti paliks atmiņā visu bērna mūžu, tādējādi sniedzot virzienu nākotnei.

Machine Translated by Google

14 gadu vecumā zēni no Jungvolk pāriet uz Hitlerjūgendu, bet meitenes no Jungmädel par Bund Deutscher Mädel.

Dzīves pagrieziena punkts: bērni tiek uzņemti Hitlerjūgendā un Bund Deutscher Mädel

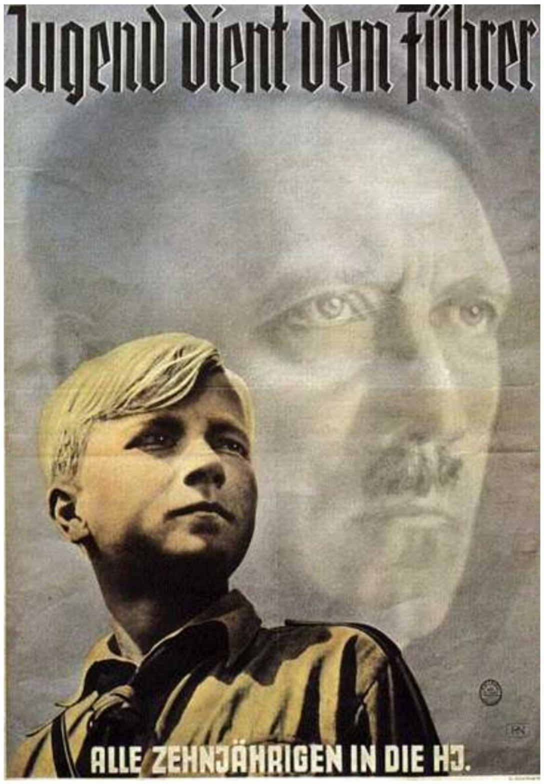

Machine Translated by Google

Svinīgā ceremonija notiek 20. aprīlī, fīrera dzimšanas dienā. Nodotā zvēresta vārdi ir:

> Es apņemos patiesi un nesavtīgi kalpot fīreram Ādolfam Hitleram Hitlerjūgendā / Bund Deutscher Mädel. Es apņemos vienmēr strādāt vācu jauniešu vienotības un biedriskuma labā. Es zvēru paklausīt Reiha jaunatnes līderim un visiem Hitlerjūgenda / Bund Deutscher Mädel vadītājiem. Es apņemos vienmēr būt mūsu svētā karoga cienīgs, tāpēc palīdzi man, Dievs.

Šim svinīgajam solījumam ir jāatbalsojas tajā, kā šo dienu svin visa ģimene.

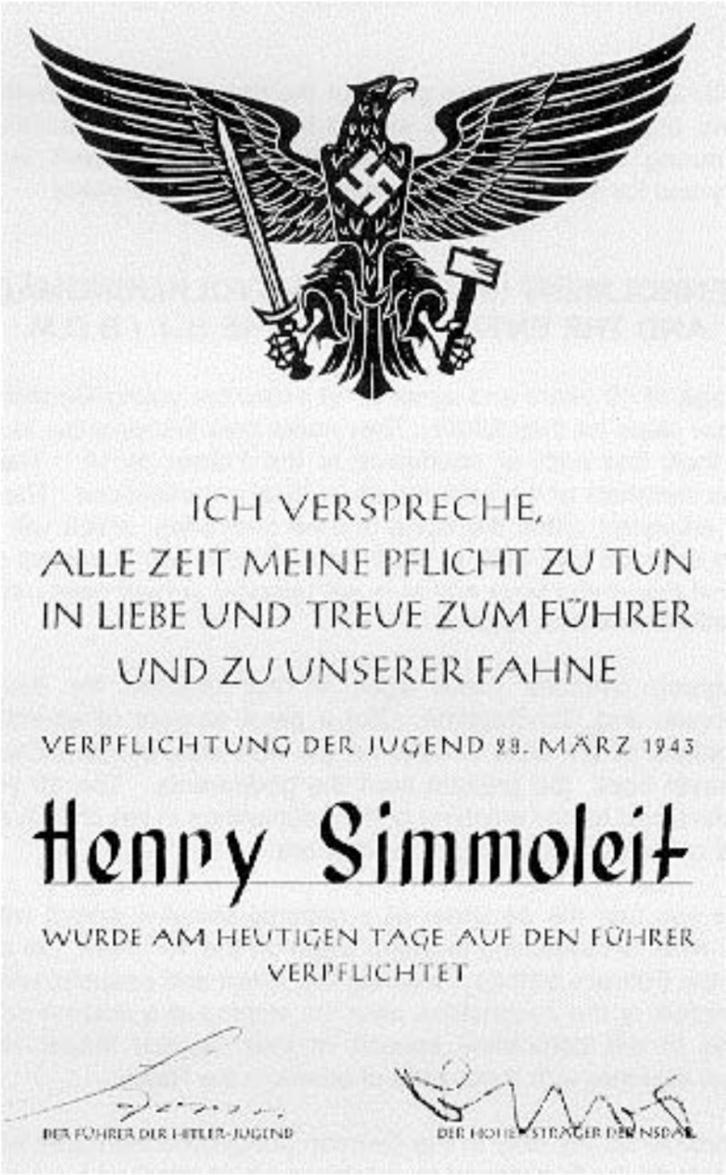
ICH VERSPRECHE,
ALLE ZEIT MEINE PFLICHT ZU TUN
IN LIEBE UND TREUE ZUM FÜHRER
UND ZU UNSERER FAHNE

VERPFLICHTUNG DER JUGEND 28. MÄRZ 1943

Henry Simmoleit

WURDE AM HEUTIGEN TAGE AUF DEN FÜHRER
VERPFLICHTET

DER FÜHRER DER HITLER-JUGEND

DER HOHEITSTRÄGER DER NSDAP

Augstāk redzamo zvērestu nodeva Henrijs Simmolejs, pievienojoties Hitlerjūgendam. Citāts ir datēts ar 1943. gada 28. martu. Daudzi zvēresti tika doti ap Hitlera dzimšanas dienu.

Machine Translated by Google

Kāzu ceremonija un sievas uzņemšana SS

Kopš 1875. gada likums nosaka, ka valstij ir jāatzīst katra laulība. Tomēr daudzi cilvēki uzskata, ka baznīcas ceremonija ir svarīgāka, jo līdz Otrā Reiha sākumam tikai baznīcas kāzas tika uzskatītas par derīgām. Šādu viedokli mudinājušas pat pašas valsts amatpersonas, kuras civilo ceremoniju bieži veikušas aukstās, tumšās un vienmuļās telpās, padarot to par vienkāršu formalitāti.

Trešajam Reiham ir atšķirīgs skatījums uz laulību: tas uzskata to par valsts kodolu. Cilvēki, kuri vēlas precēties, tiek konsultēti un pārbaudīti attiecībā uz piemērotību un ģenētisko veselību. Valsts rūpējas par ģimeni, iespēju robežās cenšas novērst finansiālos šķēršļus un arvien vairāk uzsver ģimenes nozīmi.

Tagad visām šīm izmaiņām vajadzētu būt pamanāmām kāzās Dzimtsarakstu nodaļā. Dažos gadījumos vietējās varas iestādes ceremonijai ir pat piešķīrušas jauku telpu. Ar laiku valsts amatpersonas gudros formas tērpos veiks ceremoniju saskaņā ar Reihsfīrera-SS pavēlēm.

Tikmēr SS vīra kāzas var vadīt jebkura augsta ranga SS amatpersona. Gredzenu apmaiņa jāveic pēc kāzu solījuma.

Šajā fotoattēlā redzama kāzu zāle mazajā Talheimas pilsētiņā netālu no Velsas. Fīrera vārdi rotā sienu:

Die Familie ist die kleinste, aber wertvollste Einheit im Aufbau des ganzen Staatsgefüges.

Ģimene ir mazākā, bet vissvarīgākā vienība visas valsts struktūras veidošanā.

Machine Translated by Google

Līgavainis tur rokās savu SS dunci, kā arī Mein Kampf kāzu izdevumu , kas pārim tika pasniegts ceremonijas laikā. Līgavas kleitai ir jābūt svinīgai, taču šeit attēlotais plīvurs un līgavas vainags ir austrumnieciskas tradīcijas, un no tiem vajadzētu izvairīties.

Dzimtsarakstu ceremonijā pāris jāapvieno kā vīrietis un sieva. SS -Eheweihe jeb "laulības svētīšanas dievkalpojums", kas attēlots iepriekš no Vevelsburgas pils 1935. gadā, pārāk atgādina bezjēdzīgus baznīcas rituālus, un no tā vajadzētu izvairīties.

Machine Translated by Google

Ja iespējams, kāzu maltīte ir jānotiek jaunlaulātā pāra mājās. Galdus vajadzētu izrotāt ar zaļumiem un ziediem, īpašu uzmanību pievēršot līgavas un līgavaiņa vietām. Dažādas grupas, kas savienotas ar SS, var palīdzēt ar ēdienu gatavošanu, mūziku, dekorācijām utt. Šīs grupas ir Hitlerjugends, Bund Deutscher Mädel un NS-Frauenschaft.

Tieši tagad ēdienreizē sieva tiek uzņemta SS. Pretī pārim vajadzētu sēdēt tuvam SS draugam. Tieši pirms maltītes sākuma vai tās sākumā viņš uzrunā pāri par valsts un SS vērtību un attieksmi pret ģimeni un tautas saglabāšanas nozīmi. Viņam vajadzētu runāt par SS devīzi Meine Ehre heißt Treue "Mans gods ir lojalitāte", kas tagad kļūst par moto arī sievietei. Viņam jānorāda, ka tikmēr, kamēr pāris ievēros SS likumus un pildīs savu pienākumu, SS viņus aizsargās.

Pēc tam runātājs pieņem sievieti SS rindās un pasniedz pārim nelielu dāvanu, iespējams, grāmatu vai attēlu. Viņš viņiem iedod arī koka šķīvi ar maizi un sāli, kā arī divas māla krūzes. Šīs dāvanas atgādinās viņiem ievērot vienkāršu un tīru dzīves stilu.

Jo ciešāka ir draudzība starp runātāju un pāri, jo jēgpilnāka viņa runa. Viņš bija liecinieks attiecību pieaugumam un mīlestībai starp līgavu un līgavaini, kā arī ik pa laikam radušās nesaskaņas, kas ātri atrisinājās īstā SS veidā. Viņš arī palīdzēja viņiem satuvināties.

Runātāja vārdiem jābeidzas ar Sieg Heil fīreram un jaunlaulātajiem. Atlikušajai dzīres daļai jābūt priecīgai un, ja iespējams, jābeidz ar dejām.

1933. gadā Berlīnes Lācara baznīcā salaulājās 50 nacionālsociālistu pāri

Machine Translated by Google

Apbedīšanas rituāli

Šiem mūsu svinīgākajiem svētkiem ir jābūt visrūpīgāk plānotiem. SS vienības vadītāja pienākums ir raudzīties, lai viss noritētu gludi. Viņš var izvēlēties savus labākos SS vīrus, lai to nodrošinātu.

Vispirms vienības vadītājs apciemos sava SS biedra sievu vai vecākus, lai redzētu, kā viņš var palīdzēt. Viņš darīs visu iespējamo, lai mazinātu viņu sāpes un bezpalīdzības sajūtu, palīdzot ģimenei vīrišķīgā veidā.

Tajā pašā laikā viņš sāk gatavošanos bērēm, kas ir daudz vienkāršāk tagad, kad visi sarežģījumi, kas agrāk radās no nepieciešamības pēc baznīcas apbedīšanas, tika novērsti ar iekšlietu ministra dekrētu 1939. gadā.

Gulēšana stāvoklī notiks vai nu mirušā mājās, viņa darba vietā, SS tikšanās vietā vai kapsētā. Visos gadījumos, izņemot pēdējo, zārkam vajadzētu stāvēt istabas vidū, apvilktam ar SS karogu un ar mirušā dunci un vāciņu. Seši SS vīri formas tērpos, tērauda ķiverēs un baltos cimdos, nodrošina Goda sardzi.

Telpu ar ziediem un zaļumiem rotā SS vīra biedri. Vienkāršajam zaļās egles vainagam, kas ir arvien atjaunojošās dzīves zīme, uz lentes ir jānorāda SS rūnas, un tas jānovieto uz zārka kā sveiciens no mirušā SS vienības un reihsfīrera-SS.

Ģimenei jādod privāts laiks, lai atvadītos pirms publiskās ceremonijas, kam sekos pastaiga uz kapsētu. Zārks jātransportē uz atvērtiem, plakaniem ratiem, lai SS karogs būtu redzams no tālienes. Zirgus nedrīkst ģērbt melnā, bet ratus izrotāt ar zaļumiem.

Seši palles nesēji iet blakus ratiem. SS mūziķi un SS vienība iet zārka priekšā, ģimenes locekļi un tuvi draugi aiz tā. Var sekot citi cilvēki, un visi vainagi tiek pārvadāti atsevišķos ratos.

Kapa malā zārks ir nolikts pilnā skatā. Jāskan tikai viens skaņdarbs, pēc kura vienības komandieris pasaka dažus sirsnīgus vārdus par bojāgājušā dzīvi un viņa pienākuma apziņu un uzticību SS, ģimenei un darbam. Sērotājiem tiek atgādināts, ka viņš ir atgriezies pie senčiem un dzīvos tālāk savos bērnos un SS ordenī.

Tad vienības komandieris izņem no zārka SS vīra dunci, uz kura asmens ir SS devīze Meine Ehre heißt Treue, un apmaina to ar radinieka vai tuva SS biedra dunci, kā zīmi par SS turpināšanu cauri. cīņa un pienākums.

SS paļļu nesēji tagad lēnām nolaiž zārku kapā, skanot bungu ripināšanai un Goda sardzes zalvei. Goda sargi nedrīkst stāvēt pārāk tuvu kapam, jo sievas un mātes ir sarūgtinātas par skaļo apšaudes troksni.

Machine Translated by Google

Pēc zārka nolaišanas tuvinieki un tuvākie draugi var iziet uz priekšu, lai iemestu kapā ziedus. Tad SS biedri sāks svinīgā klusumā piepildīt kapu.
Pabeidzot, SS vīri veido gredzenu ap kapu un dzied SS lojalitātes dziesmu. Īpaši svarīgi, lai šī ceremonijas beigu daļa būtu nevainojama.

SS vīru sievu bēres būtībā ir vienādas, ja neskaita dunču apmaiņu.
Vienības komandiera pienākums ir jebkādā iespējamā veidā atbalstīt savus vīrus a sievas vai bērna bēres.

Visos šajos skumjajos un svinīgajos gadījumos SS spēks, vienotība un biedriskums būs vislielākais mierinājums sērojošajam SS vīram, palīdzot viņam laikus pārvarēt bēdas un bēdas.

SS vīra zvērests

Šo SS ģimenes dzīves svinību kopsavilkumu ir pareizi noslēgt ar SS vīra zvērestu:

Ich schwöre Dir, Adolf Hitler, als Führer und Kanzler des Reiches Treue und Tapferkeit. Ich gelobe Dir und den von Dir bestimmten Vorgesetzten Gehorsam bis in den Tod, so wahr mir Gott helfe.

Es zvēru jums, Ādolf Hitler, kā fīreram un reiha kancleram, lojalitāti un drosmi. Es zvēru jums un saviem jūsu izvēlētajiem priekšniekiem būt paklausīgam līdz nāvei, tāpēc palīdziet man, Dievs.

Machine Translated by Google